

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 272

22 de març de 2012

Comissió de Justícia

Presidència de l'H. Sr. Salvador Milà i Solsona

Sessió núm. 22

SUMARI

Sessió informativa

amb la fiscal superior de Catalunya per a presentar la memòria de la fiscalia corresponent al 2010 (tram. 359-00015/09) p. 4

Proposta de resolució

sobre la reobertura del Servei d'Informació i Orientació a les Víctimes del Terrorisme (tram. 250-00827/09) (retirada) p. 27

Proposta de resolució

sobre l'atenció als adolescents a la Ciutat de la Justícia (tram. 250-00810/09) p. 27

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera de Justícia sobre la situació en què quedaran els serveis de rehabilitació, reinserció, formació, educació i assistència jurídica que es presten als centres penitenciaris com a conseqüència de la reducció de la jornada del personal interí (tram. 354-00155/09) p. 29

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de l'Ajuntament de Terrassa perquè reti compte del treball de la comissió sobre la crisi hipotecària i sobre els treballs de l'oficina d'intermediació en execucions hipotecàries (tram. 356-00305/09) p. 31

Sol·licitud de compareixença

del director general de Presons perquè informi sobre l'incident del 31 de desembre de 2011 al mòdul 3 del centre penitenciari Brians 2 i sobre la seguretat als centres penitenciaris (tram. 356-00321/09) p. 31

Sol·licitud de compareixença

del director general de Modernització de l'Administració de Justícia perquè expliqui la prova pilot i les conclusions dels mòduls que integren la gestió processal dins del sistema e-justícia.cat al Jutjat de Primera Instància número 37 de Barcelona (tram. 356-00329/09) p. 31

Sol·licituds de compareixença

acumulades del director del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada i del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques perquè expliquin la manca d'aplicació del dret civil català per part de jutges, advocats i fiscals (tram. 356-00356/09 i 356-00357/09) p. 32

Sol·licituds de compareixença

acumulades d'una representació de la Junta de l'Associació de Lletrats per un Torn d'Ofici Digne a Catalunya, d'un vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona i d'una representació del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya perquè informin sobre la situació dels serveis de justícia gratuïta, del torn d'ofici i dels serveis d'orientació jurídica (tram. 356-00468/09, 356-00469/09 i 356-00470/09) p. 32

Sol·licituds de compareixença

acumulades de representants del Grup 33 i d'una representació de la part social de la Taula de Participació Social perquè informin sobre les experiències en els mòduls de participació i convivència (tram. 356-00471/09 i 356-00472/09) p. 33

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura perquè informi sobre les seves activitats i sobre les aportacions que cal fer amb relació a l'Informe del Síndic de Greuges relatiu a les activitats de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura corresponent al 2011 (tram. 356-00522/09) p. 33

Sol·licitud de compareixença

d'una representació d'Inter-SOS - Agrupació de Familiars de Desapareguts perquè informi sobre les seves activitats relacionades amb persones desaparegudes (tram. 356-00523/09) p. 34

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 22

La sessió s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Salvador Milà i Solsona, acompanyat de la vicepresidenta, Manuela de Madre Ortega, i del secretari, Joan Güell i Serra. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giral, David Bonvehí i Torras, Salvador Bordes i Balcells, Dolors Gordí i Julià, Lluís Guinó i Subirós, M. Assumpció Laïlla i Jou, Annabel Marcos i Vilar i Elena Ribera i Garijo, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonet Rull, Marina Geli i Fàbrega i Agnès Pardell Veà, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i María José Garcia Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Pere Aragonès i Garcia, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió la fiscal superior de Catalunya, Teresa Compte Massachs, acompanyada del fiscal provincial de Barcelona, Martín Rodríguez Sol; del fiscal provincial de Tarragona, Xavier Jou Mirabent; del fiscal provincial de Girona, Josep M. Casadevall Barneda, i de la fiscal provincial de Lleida en funcions, Cinta Piñol Llop.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la fiscal superior de Catalunya per a presentar la memòria de la fiscalia corresponent al 2010 (tram. 359-00015/09). Fiscalia Superior de Catalunya. Sessió informativa.

2. Proposta de resolució sobre l'atenció als adolescents a la Ciutat de la Justícia (tram. 250-00810/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 223, 30; esmenes: BOPC 274, 15).

3. Proposta de resolució sobre la reobertura del Servei d'Informació i Orientació a les Víctimes del Terrorisme (tram. 250-00827/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 235, 24; esmenes: BOPC 274, 17).

4. Proposta de resolució sobre la suspensió de l'aplicació dels models de protocols d'usos lingüístics de la Generalitat al Departament de Justícia (tram. 250-00849/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 239, 35; esmenes: BOPC 274, 20).

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Justícia amb la consellera de Justícia sobre la situació en què quedaran els serveis de rehabilitació, reinserció, formació, educació i assistència jurídica que es presten als centres penitenciaris com a conseqüència de la reducció de la jornada del personal interí (tram. 354-00155/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Ajuntament de Terrassa perquè reti compte del treball de la comissió sobre la crisi hipotecària i sobre els treballs de l'oficina d'intermediació en execucions hipotecà-

ries (tram. 356-00305/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença del director general de Presons davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre l'incident del 31 de desembre de 2011 al mòdul 3 del centre penitenciar Brians 2 i sobre la seguretat als centres penitenciaris (tram. 356-00321/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença del director general de Modernització de l'Administració de Justícia davant la Comissió de Justícia perquè expliqui la prova pilot i les conclusions dels mòduls que integren la gestió processal dins del sistema e-justícia.cat al Jutjat de Primera Instància número 37 de Barcelona (tram. 356-00329/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Sol·licitud de compareixença del director del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada davant la Comissió de Justícia perquè expliqui la manca d'aplicació del dret civil català per part de jutges, advocats i fiscals (tram. 356-00356/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

10. Sol·licitud de compareixença del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques davant la Comissió de Justícia perquè expliqui la manca d'aplicació del dret civil català per part de jutges, advocats i fiscals (tram. 356-00357/09). Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

11. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Junta de l'Associació de Lletrats per un Torn d'Ofici Digne a Catalunya davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació dels serveis de justícia gratuïta, del torn d'ofici i dels serveis d'orientació jurídica (tram. 356-00468/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Sol·licitud de compareixença d'un vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació dels serveis de justícia gratuïta, del torn d'ofici i dels serveis d'orientació jurídica (tram. 356-00469/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

13. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre la situació dels serveis de justícia gratuïta, del torn d'ofici i dels serveis d'orientació jurídica (tram. 356-00470/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

14. Sol·licitud de compareixença de representants del Grup 33 davant la Comissió de Justícia perquè informin

sobre les experiències en els mòduls de participació i convivència (tram. 356-00471/09). Elena Ribera i Garijo, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista; Pere Calbó i Roca, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

15. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la part social de la Taula de Participació Social davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre les experiències en els mòduls de participació i convivència (tram. 356-00472/09). Elena Ribera i Garijo, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; Agnès Pardell Veà, del Grup Parlamentari Socialista; Pere Calbó i Roca, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya; Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Carmen de Rivera i Pla, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre les seves activitats i sobre les aportacions que cal fer amb relació a l'Informe del Síndic de Greuges relatiu a les activitats de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura corresponent al 2011 (tram. 356-00522/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Inter-SOS - Agrupació de Familiars de Desapareguts davant la Comissió de Justícia perquè informi sobre les seves activitats relacionades amb persones desaparegudes (tram. 356-00523/09). Salvador Milà i Solsona, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Iniciem la Comissió de Justícia convocada per a avui, dia 22 de març del 2012, amb l'ordre del dia que tenen vostès en la convocatòria.

Sessió informativa

amb la fiscal superior de Catalunya
per a presentar la memòria de la fiscalia
corresponent al 2010 (tram. 359-00015/09)

Comencem amb el primer punt, i donem la benvinguda a l'excel·lentíssima senyora Teresa Compte i Massachs, fiscal superior de Catalunya, que compareix per emetre el seu informe de memòria d'activitat de fiscalia. En realitat, està anunciat com a 2010, però –i com ja tindrà ocasió d'explicar la senyora fiscal– ha fet

un esforç per poder-nos avançar dades i valoracions de l'exercici 2011, cosa que segurament anirà en profit de tothom i en interès de la compareixença.

Donem també la benvinguda al fiscal en cap de Barcelona, el senyor Martín Rodríguez Sol; al fiscal en cap de Girona, el senyor Josep M. Casadevall; al fiscal en cap de Tarragona, el senyor Xavier Jou, i a la fiscal en cap en funcions de Lleida, la senyora Cinta Piñol, que l'acompanyen i ens acompanyen també a la taula, suposo que amb la possibilitat que puguin il·lustrar en l'informe. I també saludem, doncs, el tinent fiscal superior de Catalunya, i, en definitiva, tot l'equip de la fiscalia que acompanya la fiscal en aquesta compareixença i que realment agraïm que ens vulguin acompanyar avui.

També aprofito per donar la benvinguda i saludar la presència, avui, de membres de la Jove Cambra de Catalunya, que en el dia d'avui i el dia de demà s'han integrat al programa que es realitza d'acompanyament o de seguiment de l'activitat parlamentària de diferents diputats –perquè tinguin coneixement, doncs, de quines són les taques que realitzem els diputats–, i que, de fet, n'hi han molts que han escollit o els ha tocat un diputat, un membre de la Comissió de Justícia, i espero que això els pugui ser d'interès. Doncs, benvinguts.

I sense més, doncs, reiterant l'agraïment, dono la paraula a l'excel·lentíssima senyora Teresa Compte, fiscal superior de Catalunya, perquè pugui emetre el seu informe amb relació a la memòria, diríem, *in pectore*, eh?, encara, de la fiscalia corresponent al 2011 i les altres consideracions que siguin oportunes, per un temps prudencial de mitja hora, trenta-cinc... Serem molt flexibles perquè ens interessa escoltar-la.

Moltes gràcies. Té la paraula.

La fiscal superior de Catalunya (Teresa Compte Massachs)

Honorable president de la Comissió de Justícia, il·lustre vicepresidenta de la Comissió de Justícia, il·lustres diputats del Parlament de Catalunya, autoritats, senyores i senyors, en compliment de l'article 86 de l'Estatut de Catalunya i de l'article 11 de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, presento davant de vostès la memòria de la Fiscalia de Catalunya corresponent a l'any 2011.

Aquesta compareixença, que estava programada per a la tardor del 2011, s'ha hagut de celebrar, finalment, la primavera del 2012, atès que el calendari de sessions parlamentàries ha estat una mica atapeït. En aquestes circumstàncies, m'ha semblat més adient incorporar ja, en aquesta compareixença, els trets que marquen fonamentalment l'any 2011 amb l'evolució respecte al 2010, i fer l'advertiment que alguna de les dades que avui avancem encara són provisionals i pendents de la confirmació que s'està verificant dintre del que permet el nostre sistema informàtic.

Una vegada més, compareixem davant de vostès, no només la fiscal superior sinó els quatre fiscals en cap de Barcelona, Tarragona, Girona i Lleida, comptant amb el vistiplau d'aquesta cambra; compareixença col·lectiva, que és una característica única en tot l'Estat,

però al meu entendre una bona iniciativa, atès que la presència dels quatre fiscals en cap assegura que puguem entrar en detall, si és que algú de vostès vol preguntar qüestions referents a un àmbit territorial en concret. Avui compareix, a més, per llei, la senyora Cinta Piñol, en substitució del fiscal en cap, de baixa per malaltia.

La Fiscalia de Catalunya segueix en la situació de dèficit ja exposada en anys anteriors: d'una banda, la creació de noves places de fiscal ha estat per cobrir la creació de nous òrgans judicials –i no en la mateixa proporció–, i d'altra banda, la manca de fiscals catalans amb voluntat de romandre a Catalunya fa que el percentatge de vacants sigui el més alt de tot l'Estat amb diferència. En aquestes circumstàncies, vostès comprendran que de vegades no es pot garantir l'assistència a totes les vistes civils. És per això que a la fiscalia interessa, de manera sistemàtica, que per part dels òrgans judicials es procedeixi a la concentració d'assenyalaments civils i de faltes, ja que no tenim fiscal disponible per a cada òrgan judicial.

La proporció de jutges i magistrats amb relació als fiscals i les funcions cada dia més expansives de la fiscalia en matèria no només penal, sinó també civil, social contencions administratiu, família, interessos difusos dels consumidors, menors, Llei electoral, fa que ens trobem en una situació en què les lleis ens atribueixen cada vegada més funcions en la tutela dels drets de la ciutadania. A això s'hi afegeix la gran dispersió territorial i nombre de jutjats en un país com Catalunya, caracteritzat per l'existència de moltes poblacions importants repartides per tot el territori, moltes de les quals de dimensions superiors a moltes capitals de província de la resta de l'Estat. La creació de les fiscalies d'àrea tendeix a paliar aquest dèficit, però encara estem als inicis i està clar que l'actual situació de crisi condiciona possibles reformes immediates.

Quant a l'evolució de la criminalitat, els vull demanar precaució amb les xifres. Comptem procediments i no fets; un mateix fet pot donar lloc a diversos procediments. Així, hi ha jutjats que abans de passar falta incoen sempre prèvies, i cada transformació de procediment es computa com a procediment nou. No hi ha registre de faltes, només de les immediates i encara aquest molt precari. D'altra banda, insisteixo que les dades són provisionals. Són les primeres dades que es donen arreu de l'Estat i encara no n'hem tancat el càlcul. En el moment en què ja tinguem tota la memòria els remetrem les dades definitives.

També cal dir que en l'elaboració de l'estadística ajustem els nostres mòduls –obtinguts del sistema informàtic propi de Catalunya, el GIF– al sistema informàtic de la Fiscalia General de l'Estat, amb la qual cosa alguns dels conceptes no coincideixen. Em consta que el Departament de Justícia dedica esforços per garantir la intercomunicabilitat dels dos sistemes operatius –bastants esforços–, però he de dir que a dia d'avui la projecció de les xifres en les taules del sistema general presenta problemes.

Entrant ja en el que és l'evolució de la criminalitat, els he de dir que si comencem pels delictes més greus

–quant als homicidis i assassinats consumats–, l'evolució ha sigut d'un descens del 21,5 per cent. Parlem del 2011 amb relació al 2010, no de començaments del 2012, que ha sigut bastant dramàtic, eh? Per tant, parlem del 2011. També aquí hem de tenir en compte que, l'any passat, amb les morts violentes de Girona es van disparar les xifres –recordin les morts del geriàtric d'Olot, i les quatre morts que ara han estat recentment jutjades. Per tant, l'any passat en vam tenir 93 i aquest any 73: crec que hem tornat a ajustar els paràmetres d'altres anys. Però si ho comparem amb xifres de l'any passat, el descens ha estat del 21,5 per cent.

Si parlem de morts per violència de gènere –víctimes mortals per violència de gènere–, es manté, eh?, el nombre, perquè l'any 2010 en van ser 12 i l'any 2011 en van ser també 12. Per tant, deixem a part les xifres dels dos primers mesos d'aquest any, que han estat realment excepcionals.

Si parlem de delictes contra el patrimoni, la tendència és que en tots els delictes contra el patrimoni la disminució és un 3,90 per cent respecte a l'any passat. Penseu que els delictes contra el patrimoni ocupen un 66,08 per cent del total de delictes comesos a Catalunya; per tant, és una bona dada, una disminució del 3,90 per cent.

Si aquests delictes els comencem a desgranar veiem que respecte als furts..., el furt –parlem de delictes, eh?– ha baixat un 3,19 per cent, i ocupa un 42,88 per cent de pes en el total de delictes contra el patrimoni. El delictes de robatori amb força ha baixat un 5,14 per cent i ocupa un 31,75 per cent. El robatori en casa habitada o local obert al públic –que s'engloba en un sol concepte– ha baixat un 1,75 per cent, però només ocupa un 0,42 de tots els delictes contra el patrimoni. En canvi, tenim una dada, que és la dels delictes de robatori amb violència o intimidació, que han pujat un 19,34 per cent, però hem de dir que aquests delictes ocupen un 3,47 del total. Per tant, ho hem de situar. Jo ho dic, vull dir, compte amb la possible alarma, perquè aquest 19,34 per cent es refereix a un 3,47 per cent. Si sumem els delictes de furt i robatori amb força, pràcticament són les tres quartes part de tots els delictes contra el patrimoni, que són el 66 per cent de tots els delictes i són tendències negatives. Però, en canvi, és cert que en robatori amb violència i intimidació hi ha un augment del 19,34 per cent.

El furt de vehicles ha disminuït –furt o robatori de vehicles– un 11,87 per cent; ocupen el 2,28 per cent del total de delictes. L'estafa ha caigut en un 9,03 per cent; ocupa el 5,09 del total de delictes. L'alçament de béns, per contra, ha augmentat un 32,05 per cent, però ocupa un 0,02. I, finalment, els danys han disminuït un 6,69 per cent, i ocupen un 12,24 per cent del total. Per tant, veiem que en xifres generals, excepte alçament de béns i excepte robatori amb violència i amb intimidació, la resta de delictes baixen.

Jo penso que aquí és important parlar i recordar que la col·laboració permanent entre Mossos d'Esquadra i Policia en temes de multireincidència, amb les llistes que nosaltres..., diguem-ne, els *top ten* dels més reincidents, que ens permeten actuar de manera coordinada

per evitar que aquestes actuacions, absolutament reiterades, doncs, acabin, desdibuixades, sent delictes que no són dels més greus. Sé que dona resultats, perquè nosaltres detectem que o bé la gent ja finalment, després de vint, trenta detencions, acaba ingressant a presó, o bé ja no estan a Barcelona, o no estan a Girona, o no estan a Tarragona. Per tant, penso que el sobreesforç que es fa amb aquesta coordinació, per paliar dèficits legals o organitzatius –després en parlarem–, crec que dona uns bons resultats.

Si parlem ja del següent capítol de delictes, de les lesions, amb un pes en el total del 15,35 per cent del total de delictes, veiem que han augmentat un 7,96 per cent. Parlant de violència de gènere, diferenciarem violència domèstica de violència de gènere. Quant a violència de gènere, veiem que si parlem de maltractament ocasional –del 153–, hi ha hagut un augment de l'1 per cent; però en canvi, si parlem de maltractament habitual –del 173–, hi ha hagut una disminució del 13 per cent. En tema de violació de domicilis, hi ha hagut una disminució del 5 per cent, i en el de trencament de mesura cautelar, del 13 per cent.

Si entrem a violència domèstica..., tota l'estona parlem d'adults, eh?, perquè després parlarem de les xifres de menors, que són diferents. Si parlem de violència domèstica, en el maltractament ocasional hi ha hagut una disminució del 6,55 per cent; trencament de mesures cautelars, una disminució del 14,04 per cent. I, en canvi, quant a violació de domicili, hi ha hagut un augment del..., però que no és significatiu, perquè encara que sigui del 133, hem passat de 3 a 7. També els he de dir que en els casos de violència domèstica, penso que aquestes xifres no són gaire indicatives, perquè normalment quan els pares s'han d'enfrontar a un maltractament dels fills, primer no denuncien o pregunten, i quan saben que la mesura possible o probable és la d'allunyament i impedir que aquella persona torni al domicili, doncs, aquestes xifres no s'acaben concretant en res. Per tant, penso que en matèries de violència domèstica hi ha una xifra negra precisament per aquest tema. També és cert que cada vegada detectem que hi ha més pares que denuncien. Però sí que és cert que tenim constància que moltes de les situacions no es denuncien perquè els pares no volen enfrontar-se ni perjudicar els fills. Per tant, aquestes xifres les posaria dels procediments oberts, no crec que siguin indicatives del que pugui estar passant, eh?, sincerament.

En matèria de tràfic de drogues, com els deia, nosaltres en aquests moments fem un sobreesforç per poder-los presentar dades de quina ha estat l'evolució del 2011. Aquestes dades les pensàvem tenir llestes, més o menys, el juny. Això vol dir que hi han algunes dades que els les direm amb claredat i amb seguretat, i algunes altres dades que el que hem fet, en lloc d'anar a computar prèvies i urgents o sumaris, com que no les tenim encara ben computades, hem anat a un altre sistema de còmput per poder presentar quines són les tendències, com és el tràfic de drogues.

El tràfic de drogues... Ens ha semblat que per poder presentar quina és la tendència..., hem agafat quins han estat els escrits d'acusació de fiscalia –que, evi-

dentment, ja tipifica quin delicte és i fixa quin delicte és– de l'any 2009, 2010 i 2011, i veure'n la tendència. Amb això què passa? Que és possible que el 2011 s'hagin qualificat delictes del 2010. Però també és cert que el 2010 qualificàvem delictes del 2009 i, per tant, penso que la tendència és fiable. I amb aquesta tendència i, a més, havent parlat amb el coordinador i responsables de la Fiscalia Antidroga de Catalunya –ells en confirmen aquesta tendència–, sí que veiem, penso, una dada prou rellevant en base a aquests escrits d'acusació computats i classificats, i és que hi ha una disminució molt important dels delictes de droga de tràfic de greu dany per a la salut, d'un 22,56 per cent.

Nosaltres ho atribuïm al fet que amb la crisi econòmica segurament hi ha menys consumidors, hi ha menys possibilitat, doncs, bàsicament de comprar, pensem, cocaïna, perquè és bastant cara, i, per tant, a l'haver-hi menys mercat, possiblement hi ha menys tràfic. Per tant, aquesta disminució està constatada. I, en canvi, hi ha un augment del tràfic de drogues que no causen greu dany –del 15,37–, bàsicament cànnabis, eh? –cànnabis o haixix. Per tant, jo penso que aquestes xifres serien, una mica, la tendència d'un augment no gaire rellevant del cànnabis i, en canvi, una disminució important de les que causen greu dany a la salut.

En els delictes contra la llibertat sexual..., pensin que ocupen, del total de delictes comesos a Catalunya, del total de procediments, el 0,42 per cent, eh? Per tant, penso que hem de tenir aquesta perspectiva de tots els delictes contra la llibertat sexual. Aquests delictes augmenten un 2,1 per cent, amb diferents pujades i baixades segons la tipologia del delicte. En el que són les agressions sexuals, hi ha hagut una disminució del 3,6 per cent, i aquestes agrupen el 45..., pràcticament la meitat de tots els delictes contra la llibertat sexual. En canvi, en la violació, que ocupa –vostès saben que la violació és quan hi ha accés carnal, a més de la violència o intimidació– un 1,2 per cent de tots els delictes contra la llibertat sexual, hi ha hagut un augment del 47 per cent. Però hem passat –per dir-los tot Catalunya– de 21 a 31. A vegades les estadístiques, els percentatges, despisten una mica; per tant, m'agrada, doncs, donar-los la perspectiva, que penso que és necessària.

En matèria de prostitució de persona menor d'edat o incapaç, hi ha hagut una disminució del 37,5 per cent; hem passat de 8 a 5. En tema de prostitució de persona major d'edat, hi ha hagut un augment del 28,3 per cent; hem passat de 99 a 127. Jo aquí ho atribuiria a la voluntat –em consta tant per part de policia, com de mossos, com per part de la fiscalia, i amb una bona resposta judicial– de posar molts límits i d'intervindre en tot el que és la prostitució forçada. I vostès deuen haver vist que es fan, sistemàticament, intervencions en determinats bordells quan es té la sospita que hi ha una prostitució forçada. Per tant, penso que aquestes xifres d'augment segueixen la tendència d'anys anteriors, que és una intervenció cada vegada, diguem-ne, més taxativa, jo diria, o més rigorosa per part de cossos i forces de seguretat i per part de la mateixa fiscalia.

En la distribució o tinença de material pornogràfic, que ocupa el 2,7 per cent del total de delictes, hi ha

hagut un augment del 42,9 per cent. Però els he de dir una altra vegada que hem passat de 49 a 70, eh? Aquests serien els delictes contra la llibertat.

En matèria de medi ambient, que ocupen un 0,04 per cent del total de delictes que nosaltres tenim computats, hi ha en general un augment del 19,6 per cent de les causes obertes. Aquest augment del 19,6 per cent, penso que s'ha d'atribuir a l'augment dels delictes contra..., als procediments incoats de delictes contra la fauna, que han passat de 14 a 25, arran de la modificació del Codi penal. La modificació de l'article 336 catalana com a delictives determinades formes de captura d'animals –que abans no hi cabia l'equiparació al verí, i en aquests moments sí. Per tant, la nova tipificació del Codi penal en matèria d'utilització de determinades formes de captura, i també una coordinació important tant amb mossos com amb agents rurals, jo penso que justifiquen aquest augment de les diligències, que es manté bàsicament en els delictes contra la fauna.

En tema de sinistralitat laboral, hem de dir que ocupa un 0,10 per cent del total de delictes, i que hem passat de 30 delictes d'accident laboral amb resultat d'homicidi en què la fiscalia inicia o aprecia inicialment..., després es veurà, en el moment de la qualificació, una possible infracció de normes de seguretat, una possible imprudència. Hem passat de 30 a 36, eh? Per tant, aquest augment del 20 per cent també ha d'estar referit a aquestes xifres de 30 a 36.

I en el delictes de lesions per accident laboral –parlem de lesions greus–, jo he de manifestar que en aquests moments tenim una dificultat de còmput. Perquè veiem que hi han algunes jurisdiccions –bàsicament Tarragona–, que obren sistemàticament prèvies, encara que després s'acabin arxivant. I, en canvi, hi han altres jurisdiccions, que en el cas que allò sigui impune –per exemple, quan hi ha un resultat de lesions lleus o d'imprudència lleu–, doncs, no, directament arxivem i, en canvi, només fan allò que realment donarà lloc a una causa realment o a un procediment obert. Per tant, tenim un problema de còmput per diferents criteris utilitzats a nivell judicial, que, exclòs el tema de Tarragona –ja he parlat amb el fiscal en cap de Tarragona aquest dematí, a veure què es pot fer perquè és el còmput que ens ve donat–, ens vindria donat amb un increment d'aquestes infraccions, de causes obertes per aquestes infraccions del 5,95 per cent, havent passat de 185 a 196.

En matèria de delictes contra la seguretat del trànsit, les xifres són bones perquè veiem que dels principals delictes hi ha una disminució, excepte en la conducció sense llicència o permís. La conducció sense llicència o permís, que ocupa el 38,28 per cent del total d'aquests delictes contra la seguretat viària, ha augmentat un 13,08 per cent. Però, per contra, el delictes més nombrosos, que és el de la conducció sota la influència de begudes alcohòliques, si només comptem begudes alcohòliques ha disminuït un 7 i escaig per cent. I si comptem begudes alcohòliques amb drogues conjuntament –amb altres drogues–, ha disminuït 1,71 per cent. La conducció temerària ha disminuït un 12,85 per cent i

la negativa a la realització de proves per alcohol ha disminuït un 1,75 per cent.

Hem acabat els principals, penso..., crec que són els principals delictes. I si anem a la jurisdicció de menors, jo crec que hi han xifres molt rellevants. Ho comentava amb el fiscal coordinador de menors –que està aquí, el senyor Juan José Márquez–, i realment aquestes xifres es confirmen. En general hi ha una evolució a la baixa important –molt important– dels procediments oberts i dels delictes comesos per menors. En tema d'homicidis i assassinats, en aquest cas parlem de consumats i intentats, i em deia que tots els d'aquest any són intentats, no n'hi ha hagut ni un de sol, de consumat. Però la xifra global aquest any ha sigut de 5, enfront dels 14 de l'any 2010; per tant, una disminució del 64,29 per cent en matèria d'homicidis.

En tema de lesions –que hem passat de 547 a 597–, hi ha una disminució del 8,38 per cent. En matèria d'agressió sexual, un 5,13 per cent. En matèria d'abús sexual, un 15,87 per cent. En matèria de robatoris amb força, un 0,44 per cent de disminució. I una xifra molt interessant: en matèria de robatoris amb violència i intimidació, a diferència dels adults, una disminució del 7,84 per cent. En els furt, una disminució del 7,95 per cent. I, en canvi, en matèria de tràfic de drogues, hi ha un augment del 2,22 per cent. I després, en matèria de violència domèstica –i aquí és una xifra preocupant–, hi ha un augment del 55,45 per cent, eh?; hem passat de 220 a 342 causes obertes. I, en canvi, en matèria de violència de gènere, hi ha una disminució quasi del 50 per cent. Per tant, penso que són xifres bastant indicatives.

Bé, donades aquestes xifres, jo els vull exposar un tema que preocupa la fiscalia i que ha estat objecte d'exposició en anteriors compareixences, que és el de la multi-reincidència. I em sembla important, perquè en aquests moments es plantegen a nivell de premsa diferents opcions per a reformes legislatives possibles.

Deuen recordar que des de fa uns anys la fiscalia ha centrat una part important de la seva atenció a fer tots els esforços necessaris per tal d'esgotar al màxim les possibilitats legals existents en la lluita contra la multi-reincidència. En aquest sentit, en el període de l'últim any, la Fiscalia Superior va dictar dos instruccions generals: una, en què s'instava a tots els fiscals de Catalunya a interessar la pena de localització permanent en centre penitenciari el cap de setmana en el cas de les faltes reiterades de furt; l'altra, més recent, consistent a aplicar el subtipus agreujat dels articles 235.4 i 241 per als que cometessin un delictes de furt o robatori contra persones grans o vulnerables. D'altra banda, a cada una de les fiscalies provincials s'han establert mecanismes de coordinació amb la policia i s'ha preparat els funcionaris de la mateixa fiscalia per obtenir les dades de reiteració de faltes, que no ens subministra el registre promès, a través d'una recerca pels expedients. A més, hem elaborat un sistema informàtic propi de la fiscalia, amb accés a Temis, que ens permet rastrejar les faltes comeses, però només a Catalunya.

Doncs, bé, després de tensar la maquinària al màxim, he d'exposar les següents conclusions. Les penes de

multa en les faltes de furt no són dissuasives. I les penes de localització permanent simplement no es compleixen, els afectats no es presenten al centre penitenciari per romandre els caps de setmana. Per tant, després d'haver fet la coordinació necessària, d'haver posat tots els fiscals en la línia d'interessar la localització permanent, d'obtindre entre un 85 i un 90 per cent de resolucions judicials que imposen la pena de localització permanent, ens trobem que els condemnats no es presenten al centre penitenciari, i la pena, després d'un altre procediment per aquest incompliment, torna a ser una altra vegada la de multa. Així, doncs, puc afirmar que tenim una greu disfunció legal, és a dir, les disposicions del Codi penal pensades per al cas de delinqüents multireincidentes o recalci-trants no funcionen, no són dissuasives, esgoten molts dels recursos de la justícia, per acabar sent penes quasi virtuals.

En l'àmbit dels delictes, la disfunció ve donada per aspectes especialment organitzatius: sobresaturació dels jutjats penals, que fa que els judicis ràpids s'assenyalin a un any o de vegades a més llarg termini. Necessitem reforçar els jutjats d'executòries i establir mecanismes d'agilització en la resolució dels recursos per l'audiència provincial en cas de la multireincidència. En aquest sentit, penso que en el cas de multireincidentes –hi insisteixo, *multireincidentes*–, encara que estem davant de delictes de faltes de furt, hem de reaccionar, ja que, per contra, el sentiment d'impunitat generat –i que aquest delinqüents coneixen bé– pot arribar a trencar les mínimes normes de convivència de la ciutadania, que veu com aquells atacs a què és sotmesa una part important de la població no tenen la resposta mínimament adequada. No parlem de delinqüents primaris, novells, ocasionals, sinó dels que, emparant-se en aquestes fissures legals, han trobat en aquesta activitat una font de lucre permanent a costa de les víctimes dels seus actes.

Per acabar, els vull dir: estem en un moment de dificultats individuals i col·lectives que no ens han de fer perdre de vista que les institucions democràtiques són més necessàries que mai. Els problemes pels quals passa el nostre país no tenen solucions fàcils a curt termini, però en cap cas passen per l'atac violent a les institucions ni als seus representants, que, en definitiva, són els nostres. La nostra societat s'ha dotat de mecanismes suficients per analitzar, si existeixen, els abusos o les desviacions, des del mateix control en seu parlamentària als organismes de revisió, i vull citar expressament l'Oficina Antifrau, la Sindicatura de Comptes, el Síndic de Greuges i les denúncies dels òrgans judicials a la mateixa fiscalia.

Per tant, crec que tenim l'engranatge propi d'una societat madura democràticament: a més dels mecanismes de crítica al carrer i les diferents manifestacions de la societat civil –que en cap cas poden revestir caràcter violent–, tenim unes institucions amb voluntat de servei públic i objectivitat en la revisió, si cal, de determinades actuacions. Crec que en la seva tasca del dia a dia, la fiscalia ha pogut transmetre a la ciutadania la confiança en la voluntat de servei públic i imparcialitat en les decisions preses; imparcialitat que,

no ho oblidem, és un mandat constitucional per a tots els fiscals.

La defensa dels drets dels ciutadans, de l'interès públic i de la legalitat emanada dels òrgans sobirans de què vostès formen part, seguiran sent els eixos fonamentals de la nostra actuació, convençuts que aquest és l'únic camí en la consolidació d'una societat democràtica.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Teresa Compte, pel seu informe, que, a més, s'ha ajustat inclús al temps disponible. Per tant, la convido que després es pugui esplanar en l'àmbit dels comentaris a les intervencions dels diputats.

Passem ara, doncs, a obrir un torn –també generós– d'intervenció dels grups parlamentaris. Comencem pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la il·lustríssima senyora Agnès Pardell.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Excel·lentíssima senyora Teresa Compte, il·lustríssim senyor Martín Rodríguez Sol, il·lustríssim senyor Xavier Jou, il·lustríssim senyor Josep Maria Casadevall, il·lustríssima senyora Cinta Piñol, siguin tots benvinguts a la comissió, i estem contents de poder compartir amb vostès aquesta sessió de la Comissió de Justícia. Les meves primeres paraules serien de record per al fiscal en cap de Lleida, desitjant-li una prompta recuperació. I també voldria agrair-li a l'excel·lentíssima senyora Teresa Compte les seves darreres paraules, que les comparteixo totalment. Estem amb unes dificultats..., com ella deia, en un moment de dificultats individuals i col·lectives, i aquesta defensa que ha fet de tot l'engranatge institucional de servei públic que tenim avui, en aquest moment, a Catalunya, jo crec que és molt important de destacar.

Bé, li agrairé sobretot que ja ens hagi introduït en aquesta memòria, que seria una memòria per nosaltres totalment desconeguda, i, per tant, hem pres bona nota de la descripció que ella ens ha fet de la situació, podríem dir-ne, delictiva a Catalunya. Però em permetrà que, tenint a les meves mans la memòria de l'any 2010, tingui jo algunes qüestions i que pugui aprofitar aquest moment per a preguntar-les-hi.

La primera de les qüestions fa referència al dèficit de fiscals a Catalunya i a l'alta rotació d'aquests. Crec que estem davant d'una situació crònica a Catalunya i que marca una diferència respecte a la situació de la resta de comunitats autònomes. Jo crec que, any rere any, parlem d'aquesta situació; any rere any, d'alguna manera posem de manifest el tema aquí: quina és la situació i les necessitats que tenim a Catalunya. I a mi m'agradaria saber com, aquesta situació, ha anat evolucionant i si evoluciona en sentit positiu o estem totalment estancats.

M'ha cridat l'atenció –m'ha cridat l'atenció– que, per exemple, s'hagi creat..., o jo no tenia constància que hi

hagués un fiscal d'atenció a l'universitari, eh? Suposo que aquesta és una de les mesures que han emprès per tal d'incentivar la comunitat dels estudiants universitaris, dels estudiants de dret, per tal que puguin, ells, pensar en el seu futur universitari com a futurs, també, fiscals, és a dir, agafar la carrera judicial o la carrera fiscal i que estudiïn les oposicions. No sé com, això, està en aquest moment. Si la situació, per exemple, de crisi econòmica pot fer que els nostres estudiants pensin en aquesta possibilitat d'estudiar oposicions i això ens pugui beneficiar.

Vinculat al tema de dèficit de fiscals i alta rotació d'aquests fiscals, tenim el tema del personal de reforç, eh? Si realment s'han pogut resoldre les mancances que hi havia respecte al tema de personal de reforç, que jo veig que afecten de manera molt desigual les diferents jurisdiccions, no?, les diferents situacions de les diferents províncies aquí, a Catalunya. Perquè, és clar, una cosa és que estem davant d'una necessitat de reforç puntual, i l'altra és que aquesta necessitat de reforç ja sigui una necessitat de reforç de caràcter permanent. I a mi m'agradaria saber, aquest estudi que vostès han fet..., que m'ha sorprès una afirmació que hi ha en la memòria, que diu que el departament no ha facilitat les dades –les darreres dades– que puguin servir per a contrastar aquesta necessitat de reforç. No sé si ho he entès bé, però una de les manifestacions que hi ha a la memòria i una de les queixes respecte al departament és aquesta.

Després, també m'agradaria saber com impacta la creació de les seccions especialitzades i com, això, afecta una possible reestructuració.

Anem avançant. I després hi ha un altre tema, que també ha estat –o almenys m'ha cridat l'atenció– en les diferents actes que hi ha de la Junta de Fiscals de Catalunya, que és aquest estudi de protocol d'actuació sanitària judicial en supòsits de tractament ambulatori involuntari, eh? Aquí resulta que ens trobem que la memòria incorpora un informe com a annex, i que la Junta de Fiscals de Catalunya, de 27 d'abril de 2010, fa seu aquest estudi. Clar, aquest és un tema que per nosaltres és molt important, perquè va ser objecte de molt debat a propòsit de la Llei del llibre segon del Codi civil. I resulta que al final vam fer una opció d'entendre que no havia de regular-se en la Llei del llibre segon, sinó que això havia de formar part més d'una regulació de caràcter sanitari que no de caràcter, diguéssim, de Codi civil de Catalunya. I m'agradaria saber aquí quina és la seva opinió, perquè veig que hi ha incorporat aquest estudi, i veig que, a més a més, hi ha unes propostes de *lege ferenda* respecte a la necessitat de modificació de l'article 763 bis de la Llei de jurisdicció voluntària. Per tant, aquí també m'agradaria saber quina és la seva opinió al respecte i com ha evolucionat aquest tema, perquè per nosaltres va ser un tema molt debatut en el moment de la ponència de la Llei del llibre segon, i penso que encara no s'ha trobat, potser, la solució.

Després també, avançant en la memòria, hi ha un tema que també m'ha cridat l'atenció, que fa referència al funcionament i a l'estructura de l'àrea informàtica. I, concretament, m'ha cridat l'atenció que estiguin ex-

ternalitzats tots els serveis, i que en un moment de la memòria es digui que aquesta externalització dels serveis informàtics fan impossible l'actuació directa sobre les aplicacions i la base de dades de llocs de treball de la Fiscalia Superior, ja que totes les aplicacions són creades i mantingudes a través d'empreses externes. Aquí també m'agradaria saber si tenen algun suggeriment a fer, alguna observació a fer, respecte a com es podria millorar el funcionament i l'estructura d'aquesta àrea, perquè considero que és fonamental, pel que fa a la modernització de l'Administració de justícia, tot el que fa referència a la implementació de les aplicacions informàtiques. I lligat a això tenim, per exemple, quina valoració fan del sistema d'e-justícia.cat.

Dic tot això amb la idea de com podem modernitzar l'Administració de justícia, com podem fer que aquests recursos de caràcter informàtic puguin servir per obtenir una millor eficàcia i eficiència de la nostra Administració, i concretament del funcionament de la fiscalia, i com tot això es pot millorar. I si això depèn de recursos del Departament de Justícia, en quina mesura depèn d'aquests recursos i com, a nivell pressupostari, nosaltres podem, d'alguna manera, fer una iniciativa parlamentària en aquest sentit, atès que nosaltres ja vam presentar, a propòsit del pressupost del 2012, tota una sèrie d'esmenes que no varen ser acceptades, però que anaven en aquesta línia de millorar les aplicacions informàtiques.

Anem avançant, i resulta que ens trobem amb el tema de l'ús de la llengua catalana i com aquest ús de la llengua catalana evoluciona. I m'agradaria saber, ja que ja ens ha donat dades respecte a la memòria del 2011, si evoluciona de manera que la llengua catalana es va introduint en l'àmbit de l'Administració de justícia, i l'Administració de justícia deixa de ser, diguéssim, una administració que funciona de manera, diria jo, no tant com ens agradaria, a favor de la implementació de la llengua catalana en tots els processos judicials.

Lligat amb aquest tema, tenim l'aplicació del dret civil català; dret civil català que nosaltres hem vist recentment a la premsa o hem tingut notícia que... S'ha fet per la nostra part un gran esforç de legislar i tenim molt avançada –pràcticament tancada– tota la codificació aquí, a Catalunya –només resta fer el llibre sisè: obligacions i contractes–, però pel que fa als altres llibres es va fer un esforç molt important en la legislatura passada –especialment pel que fa al llibre segon, de persona i família–, i m'agradaria saber si s'aplica, si no s'aplica... Perquè les notícies que vam rebre nosaltres eren notícies molt alarmants, i sembla que per part del Departament de Justícia ens ha arribat, doncs, que no estan preocupats, com en els mitjans de comunicació es va posar de manifest. Però aquest és un tema, jo crec, compartit pels membres de la comissió, en què ja vam posar de manifest la nostra preocupació.

Què fem, per altra part, amb el tema de la justícia gratuïta? Aquí veiem o constatem que s'ha produït un descens, però no sabem en quina mesura s'ha produït, i sobretot ja amb l'avanç aquest de dades del 2011, doncs, també ens agradaria conèixer com impacta la crisi econòmica en les demandes de petició de justícia gratuïta, i si realment poden ser totes aquestes deman-

des ateses o fa falta dotar de més recursos el que és justícia gratuïta i el que és orientació jurídica.

Quan ha fet l'anàlisi, avui, ja del tema delictes, també ens agradaria saber, a nivell de conclusió general, quin és l'impacte de la crisi econòmica –si veuen que hi ha un impacte de la crisi econòmica–, i si existeix un nexa causal entre crisi i determinats delictes. Perquè sí que ens ha anat fent un detall de tots i cadascun dels delictes i de la seva evolució, però a mi m'agradaria saber si hi ha una conclusió, en aquest sentit, de nexa causal entre crisi i delictes.

Després, quan parla de multireincidència i de les disfuncions que es produeixen, sí que m'agradaria saber si hi ha, per la seva part, alguna proposta de *lege ferenda*, en aquest sentit, és a dir, si això podríem resoldre-ho a través d'alguna modificació de caràcter legislatiu.

I si parlem de propostes de *lege ferenda* també m'agradaria saber si mantenen vostès la conclusió que hi havia en la memòria de l'any 2010 respecte a propostes de reformes legislatives, concretament la primera d'aquestes propostes legislatives, que figura en el capítol quart, pàgina 543, que és una proposta de reforma referida al sistema d'accés de la carrera fiscal i mesures complementàries relatives a la cobertura de places vacants a Catalunya. Això ho lligaríem amb el primer punt de la meua intervenció, però m'agradaria saber com evoluciona aquesta proposta, si és compartida o no, en quina mesura és compartida per altres operadors jurídics i, realment, si tenim per la nostra part alguna possibilitat o alguna mesura a fer com a representants de la Comissió de Justícia i membres del Parlament de Catalunya.

I amb aquesta qüestió ja acabaria, agraint-los de nou les seves explicacions, l'avanç aquest de dades que ens ha fet respecte a l'any 2011, i també l'excel·lent treball que hi ha en la seva memòria del 2010, que saben vostès que per nosaltres és importantíssim, perquè després ens queda com a instrument de treball, per a possibles propostes a fer en l'àmbit del Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, i res més.

El president

Moltes gràcies, senyora Agnès Pardell. Informo la resta de portaveus –i la vicepresidenta, quan hagi de presidir– sobre el fet que la senyora Agnès Pardell ha marcat l'estàndard de tretze minuts en la intervenció. Crec que, per tant, és un punt orientatiu, eh?, entre tretze i catorze –que també és un temps prudencial–, i perquè tots tinguem les mateixes oportunitats.

I ara, sense més, dono la paraula al portaveu del Grup Parlamentari Popular, el senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Quan arribem a aquest termini de tretze, catorze minuts, li agrairíem que ens avisés, perquè, si no, la profunditat i l'extensió de la

memòria fa que un vulgui analitzar tots els detalls i, per tant, pot ser que ens estenem massa.

En primer lloc, volfem agrair a l'excel·lentíssima fiscal superior de Catalunya i als il·lustríssims fiscals en cap –els quatre il·lustríssims fiscals en cap–, la seva compareixença i les seves aportacions, que ens permeten tindre una anàlisi més acurada de la realitat que està succeint a Catalunya. Sí que és cert que hi ha una qüestió clara en la memòria de l'any 2010 i en la intervenció que ha fet l'excel·lentíssima fiscal superior, perquè ha començat per aquí: hi ha un fil conductor, que és la mancança de recursos humans o el dèficit en recursos humans pel que fa a la fiscalia. Jo aquí, si em permet alguna referència a la memòria –ho dic perquè ho expressa d'una forma clara i contundent–..., en algun moment es diu que «manifesta la seva preocupació pel fet que es vagin creant òrgans judicials sense tenir garantides les places de fiscals; en el cas de Barcelona, Tarragona i Girona la situació es troba al límit del que es pot assumir».

O algunes expressions també, que... Quan es parla del personal de reforç s'esmenta que «en el cas de la fiscalia, aquest personal de reforç és molt inferior al dels jutjats». I també s'apunta –ja no de forma literal, en faig referència, que vostè també n'ha fet referència en la seva primera intervenció– l'escassa permanència en les places vacants. Jo sí que li agrairia –perquè som coneixedors d'aquest greuge i d'aquesta dificultat–..., si ens poguéssim, en la mesura que fos possible, intentar quantificar una mica en què situem aquest dèficit, i si l'any 2011 –atès que jo les referències que he fet són a la memòria del 2010– hem pogut avançar en la disminució d'aquest dèficit pel que fa als recursos humans i materials, o estem anant a pitjor.

I, per tant, aquesta seria la primera reflexió, en el sentit que en diverses parts de la memòria fa molta referència al percentatge de fiscals substituïts: si aquest percentatge s'ha mantingut, ha crescut o en quina situació ens trobem, un cop ja ha finalitzat l'exercici 2011. I si pot –i aquest seria també un altre prec–, intentar, doncs, apuntar quines serien les necessitats més urgents per a la fiscalia per a aquest exercici 2012.

Sí que consta en la memòria que, en la Comissió Mixta de Fiscalia i Departament de Justícia, va haver-hi un acord, un compromís de realitzar un estudi organitzatiu, a l'efecte d'assegurar l'adequació dels mitjans materials i personals necessaris per al desenvolupament de les funcions del ministeri fiscal a Catalunya, tenint en compte la nova estructuració del ministeri fiscal i l'ampliació progressiva de l'oficina judicial. Nosaltres, atès que la referència és de l'any 2010, voldríem saber, aquest estudi, si s'ha realitzat, si s'ha realitzat a nivell de l'àmbit de la Fiscalia Superior o també de les quatre fiscalies provincials, i quins són els resultats, les conclusions, i com s'ha avançat en aquesta qüestió.

La senyora Pardell ha fet referència –que també nosaltres ho apuntem només– a aquest nou servei del fiscal d'atenció a l'universitari. I atès, doncs, que aquesta creació es produeix l'any 2010 i, per tant, ja tenim un cert bagatge de l'any 2010 i 2011 del funcionament d'aquest programa –que, en definitiva, tal com des-

criu la memòria, «el que pretén és que coneguim millor la nostra feina i es plantegin la possibilitat d'accedir a la carrera fiscal», veure quins resultats dóna i, per tant, si s'afavoreix, si em permet l'expressió, aquesta vocació de fiscals a casa nostra.

També es deia a la fiscalia i, per tant..., no ho sé, en desconeixem la situació i, per tant, li demanem que ens pugui explicar el fet de si s'ha creat la macrosecció que fa referència..., de civil, que englobi els serveis de família, honor, el Registre Civil, internaments i incapacitats. Deia la memòria de l'any 2010 que fins aquells moments no havia estat factible. I, per tant, ens agradaria que ens pogués explicar, si és possible, si això s'ha pogut crear. I si no s'ha pogut crear, quines causes han justificat que no s'hagi pogut fer.

Hi ha un fet que ens... –i parlem de l'any 2010, pel fet temporal–, hi ha una referència que no sé si s'apunta només o té algun valor més, que és que la Comissió Mixta de Coordinació de Fiscalia i Departament de Justícia, l'any 2010, es va reunir una única vegada. La nostra pregunta és si aquesta és la periodicitat habitual d'anys anteriors, o l'any 2011, de reunions, o no. I, per tant, com que es fa aquest esment, volem saber si només és una constatació de la realitat o té algun valor qualitatiu més el fet que l'any 2010 només s'hagi reunit aquesta comissió una vegada.

Aquí també hi ha un aspecte molt ampli respecte a les aplicacions informàtiques, que alguns aspectes ja s'han esmentat; llavors, intentaré no repetir-me i ampliar algunes de les qüestions que tenim interès de conèixer. Primer, per què aquesta dicotomia que tenim, no?, entre l'aplicació Fortuny –impulsada l'any 2007 per la Fiscalia General de l'Estat– i l'aplicació GIF –impulsada per la Generalitat de Catalunya. I tenim aquesta contradicció en aquestes dues aplicacions informàtiques, que el que jo he entès que es desprèn de la memòria és que tindria més sentit fer una aposta per l'aplicació Fortuny –el que jo he entès del que ha intentat descriure–, perquè l'aplicació GIF no acaba de donar tota la resposta necessària a les necessitats de la fiscalia. En tot cas, la pregunta és, sense prejudicar res: com està l'estat d'aquesta qüestió i si serà substituït el GIF per l'aplicació Fortuny.

També, si s'ha produït –ho voldríem saber– la connexió de GIF al repertori centralitzat de dades de les fiscalies, anomenat el «projecte SICC». I molt ràpidament, com valora vostè –s'ha fet la pregunta i, per tant, només l'apunto– el desenvolupament del mòdul per a fiscalies d'EJcat: com està aquesta qüestió, com està evolucionant. Respecte al GIF de menors, si s'implantarà a tot Catalunya el nou mòdul i les marques de fusió. I, finalment, com ha funcionat la implantació del nou mòdul, per al seguiment i el control de la presó provisional, del GIF, eh?, i aquesta seria una altra qüestió. I si vostè pot fer..., finalment, per acabar aquesta qüestió: si pot fer una valoració de la implantació de la xarxa SIMF, no?, del sistema d'informació del ministeri fiscal.

Dit això, i canviant d'assumpte, i pel que fa a la justícia gratuïta, a les dades que es desprenen de l'any 2010 hi ha una constatació clara: la crisi econòmica augmenta

de forma important les peticions –els expedients iniciats–, també els expedients resolts i els expedients pendents de resolució. En aquestes tres categories hi ha un augment significatiu l'any 2010, eh? Si fem una comparació entre l'any 2007 i 2010, doncs, passem de 88.000 expedients iniciats a 115.000, en xifres rodones; de 103.000 expedients resolts a 110.000, i de 8.400 expedients pendents de resolució a 18.701. La pregunta seria: aquesta tendència es continua produint amb aquest augment significatiu l'any 2011, o quina ha estat aquesta tendència? Si disposa de les dades al respecte. Per què, l'any 2010, aquest fenomen, aquest increment, segons diu la mateixa memòria, es produeix fonamentalment a Barcelona? Perquè, en canvi, a Tarragona, Lleida i Girona les peticions baixen de forma important. I també, sent això així, si tenen alguna explicació de per què en algunes demarcacions incrementen de forma substancial i en altres baixen d'una forma significativa aquestes peticions, i si aquest comportament, l'any 2011, s'ha mantingut o no.

Vostès sí que fan una referència o una possible explicació a la memòria –i que també en fan referència a memòries anteriors–, respecte –sobretot a Barcelona– de peticionaris continuats i reiteratius a sol·licitar aquests serveis d'assistència jurídica gratuïta, i en alguns casos –no faré tota la lectura literal del que vostès esmenten, només ho apuntaré– diuen que són nombrosos els peticionaris que, tot i tenint patrimoni i a vegades un nivell de renda elevada, sol·liciten els beneficis del servei. Apunten que potser una raó podria ser fer endarrerir l'Administració de justícia i, per tant, per això vostès sol·liciten, l'any 2010, aquesta possibilitat: que en casos extraordinaris puguin ser penalitzats o bé amb una sanció pecuniària, o bé amb el pagament de les despeses que efectui l'Administració. Per tant, veure si aquestes causes que vostès apunten es mantenen, si vostès han detectat algun canvi en aquest fenomen i en aquest accés a la justícia gratuïta.

Respecte a l'evolució de la criminalitat, sí que veiem –i això ho passaré molt ràpid, perquè, clar, les xifres segurament han variat i, per tant, se'ns fa difícil ara fer l'anàlisi– que els assenyalaments davant dels jutjats penals, pel que fa a les celebracions i les suspensions de vistes, havien crescut considerablement en totes les províncies –hi havia un efecte d'arrossegament per part de la província de Barcelona–; també als assenyalaments davant de les sales penals de l'audiència provincial hi havia un comportament heterogeni entre les diferents províncies, però el còmput global feia un increment important de més del 10 per cent respecte al nombre de celebracions i de suspensions. I sí que un aspecte en què pot ser més interessant l'anàlisi és en el nombre de sentències de conformitat dictades en diligències urgents, perquè l'any 2010 havien augmentat de forma important a la província de Barcelona, i en canvi havien descendit a Girona, Lleida i Tarragona, en percentatges diferents. I aquí sí que, un altre cop, hi havia un efecte d'arrossegament de la província de Barcelona, comportava que la dada global a Catalunya augmentés al voltant del 8,87 per cent. Faig aquesta referència perquè vostès fan esment –i és així–, doncs, que l'autorització d'aquest procediment comporta unes conseqüències beneficioses per a l'Administració

de justícia, pel que fa a l'estalvi de temps i de recursos. I, per tant, veure si aquestes tendències es van mantenint, si es van augmentant a les diferents demarcacions o com està evolucionant aquesta qüestió.

Respecte a l'anàlisi qualitativa, hi ha uns canvis... Sí que ens va sobtar, l'any 2010, l'increment dels delictes contra l'ordenació del territori, que era un increment d'un 43 per cent. I, per tant, si vostès tenien alguna raó de quines podien haver sigut les causes d'aquest increment important. Ara, l'any 2011, ens ha fet esment que en aquest àmbit dels delictes contra el medi ambient hi ha hagut un increment dels delictes contra la fauna; però sí que ens va sobtar que l'any 2010 hi hagués aquest increment dels delictes contra l'ordenació del territori, i si s'ha mantingut aquesta tendència l'any 2011.

Sí que en les dades respecte al delictes de tràfic de drogues –on vostès l'any 2010 agrupaven els dos delictes més significatius–, es veia, l'any 2010, un augment important respecte al percentatge. I ara, amb les dades de què vostè ha fet esment, sembla que aquest grup de delictes baixa i, per tant, seria una tendència que ha anat a la baixa i, en canvi, l'any 2010 havia augmentat d'una forma important.

De l'aspecte qualitatiu, un aspecte que sí que ens preocupa especialment i que vostè n'ha fet esment, és la violència domèstica, que sobretot, per les dades que he pogut recollir de la seva intervenció, n'hi ha un augment important en l'àmbit de menors –d'aquesta violència domèstica. Hi ha també un altre col·lectiu que ens preocupa, però no sabem si des d'aquest punt de vista estadístic hi ha algun augment qualitatiu important a tindre en compte, que seria el grup de la gent gran. I, per tant, ens preocupa molt situar-nos en aquest àmbit de les ombres de no conèixer exactament què està succeint –sent molt important, perquè, evidentment, l'actuació en la violència de gènere..., que hem de fer un esforç perquè les xifres de principis d'any, doncs, ens demostren que no anem bé, però també hi ha aquest espai d'ombra, que és el que ens preocupa, que potser no hi ha tant el focus mediàtic –gràcies, vicepresidenta–, però creiem que aquí hi ha una violència amagada, latent, que també ens preocupa molt que..., fer-la surar i poder-hi reflexionar.

Per acabar, perquè..., dues qüestions o tres qüestions molt ràpides, telegràfiques, perquè em comenten que queda un minut. Respecte a les notícies de l'aplicació del dret civil català que han sortit en premsa, tenim la referència de quan va presentar la seva memòria el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya..., tampoc vull reproduir les seves paraules perquè estan en les actes, però sí que ens va manifestar que el que s'havia publicat no corresponia exactament a la realitat del que estava passant, d'una forma clara i evident.

En segon lloc, respecte a la multireincidència, agrair la claredat sobre les conseqüències de la darrera reforma del Codi penal, per veure si realment aquí hem de fer un esforç i..., perquè, evidentment, pel que vostè conclou, algunes de les mesures que s'havien incorporat, que havien de ser importants a l'hora d'abordar

aquest fenomen, vostè constata que no funcionen com haurien de funcionar.

I acabar amb una reflexió, per la sorpresa que ens va suposar, sense voler comportar un conflicte en la qüestió; només volem manifestar la sorpresa. Vostè, com ha fet referència a l'any 2011, doncs, aprofito per fer aquesta última intervenció, que és respecte a l'actuació al setge que vam patir al Parlament de Catalunya; sense valorar més, perquè no em queda temps, però sí que la sorpresa que nosaltres vam tenir quan el conseller va comparèixer a la Comissió d'Interior i va manifestar d'una forma clara que, per la dificultat de l'aplicació del tipus penal, que era un tipus penal que no s'havia aplicat a casa nostra, s'havia decidit –i havia fet una referència de fiscalia i per això aprofito per manifestar aquesta sorpresa– que no hi hauria una actuació contra els convocants de la concentració l'objectiu dels quals era impedir que els diputats poguessin accedir al Parlament de Catalunya i exercir les seves tasques de diputats.

Era una qüestió que ens preocupava, enteníem que alguna actuació calia fer en aquest àmbit. És a dir, no pot ser que aquí es convoqui d'una forma clara, amb uns objectius molt concrets..., i ens fa la impressió que després poden quedar d'una forma impune aquests comportaments. I sense entrar en un conflicte institucional, manifesto la sorpresa que la resposta del conseller d'Interior quan li ho vam preguntar..., manifestés aquesta resposta.

I, per acabar, tornar-los a agrair la seva compareixença. Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Pere Calbó. Ara és el torn de l'honorable senyor Milà, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. També, en nom del grup, doncs, agrair-li la compareixença a la fiscal en cap, i especialment tornar a insistir, com sempre fem, que valorem molt que vostè emmarqui les seves intervencions i les seves valoracions en el context de la realitat econòmica i social del país, i també amb aquesta perspectiva de promotors dels drets i llibertats constitucionals que també li correspon al ministeri fiscal i que a vegades s'oblida. No només són persecutors, sinó que també són promotors.

Li faré deu qüestions –perquè no repetiré aquelles que ja han plantejat altres companys– i molt telegràficament.

Respecte al tema de l'evolució dels delictes contra la propietat, li voldria plantejar clarament si vostè té constància, o tenen constància a la fiscalia, que hi hagi pogut haver, durant l'any 2011, un cert canvi de criteris per part de les autoritats policials –i en aquest cas dels Mossos d'Esquadra–, respecte a com tramitar determinades denúncies. És a dir, en concret –i li ho diré molt clar–, la informació que a nosaltres ens ha

arribat és que el criteri d'allò que és la típica estrebada, el robatori de la bossa amb l'estrebada, amb la tirada..., es deixen de tramitar els atestats com a intent de robatori o com a robatori o com a exercici de violència perquè es considera un simple furt. És cert això, o no? O també respecte al fet que a les entrades en domicilis en què no es troba a faltar diners o no hi ha hagut una quantia important, es desaconsella la seva tramitació, etcètera. Ho diem perquè a vegades, a l'hora de valorar aquestes estadístiques, caldria veure quina és aquesta coordinació amb les autoritats policials i si estan al corrent dels criteris que puguin ocupar.

Segon tema. Ja sap que a nosaltres ens agrada plantejar-li qüestions difícils. Quina ha estat la valoració o l'actuació de la fiscalia –si és que en té alguna, algun criteri– respecte a aquest Guantánamo legal, aquest Guantánamo o llimbs penitenciaris, que és el centre d'internament d'estrangers, quan es produeixen situacions com la que es va produir, de la mort d'un dels interns, i quin és el seu criteri respecte a l'encaix jurídic d'això. Perquè a Catalunya no tenim competències, el Síndic de Greuges..., vostè abans s'ha referit a l'entramat d'institucions i d'elements que tenim, però aquí són uns llimbs jurídics, i a més és un element d'extraterritorialitat: la Delegació del Govern no hi deixa entrar les autoritats catalanes ni tampoc les supervisores de dret. És un tema que ens preocupa. Sabem que es parla de nous criteris, eh?, de com tractar-ho i com gestionar-ho, però és un tema que, des del punt de vista de llibertats, és molt preocupant.

Tercera qüestió. També durant el 2011 i 2010 van ser objecte de certa preocupació els criteris per determinar l'edat de joves o infants en situació de desemparament i quina era l'actitud o el posicionament de fiscalia respecte a quins eren els elements probatoris per determinar si un jove que s'està en el dubte de si és o no és major d'edat havia de ser tractat com a menor o simplement se l'havia d'expulsar del centre d'internament i deixar-lo al carrer o expulsar-lo al seu país d'origen.

Un altre element important també: els delictes ambientals. Ja ens va ocupar a l'anterior compareixença el tema de les denúncies per delictes contra el medi ambient, concretament contaminació del medi, amb relació a alcaldes i autoritats locals, pels abocaments d'aigües residuals a rieres o en el medi per manca de plantes de tractament. Sap que hi han hagut pronunciaments del Parlament de suport als alcaldes i ara han començat a haver-hi sentències. Han començat a haver-hi sentències que –almenys, a nosaltres ens consta– la majoria d'ocasions han donat, han aplicat... –no diré l'excusa absoluta, perquè segurament no és així en termes jurídics, però ja ens entenem–, de considerar que, efectivament, si l'alcalde i l'ajuntament havien fet tot el possible i corresponia a la insuficiència de mitjans o recursos o inversions de la Generalitat, en el cas de l'Agència Catalana de l'Aigua, la instal·lació de depuradores, si ja hi havia hagut una diligència deguda no se li podia atribuir aquesta responsabilitat. Canviarà el criteri de fiscalia respecte al tema de les acusacions?

I, sobretot –i això també li ho vull demanar perquè també a vostès els correspon actuar d'ofici–, ens po-

dem trobar –tenim elements suficients per constatar-ho– que aquesta situació es pot agreujar. És a dir, en aquest moment hi han depuradores que no funcionen –i això sí que ja són instal·lacions fetes–, que funcionen per sota dels estàndards, o que estan construïdes i no es posen en funcionament. I, per tant, voldria cridar l'atenció de la Fiscalia de Medi Ambient respecte a la situació d'agreujament que es pot produir en el nostre medi, ja no per la manca d'instal·lacions, sinó pel mal funcionament o simplement l'abandonament o la no posada en funcionament d'instal·lacions que han de prevenir aquests delictes ambientals. I creiem que sempre és millor una actuació preventiva que no una de punitiva *a posteriori*.

Respecte al tema de delictes econòmics, també li ho volíem demanar molt clarament: comparteix vostè l'opinió del conjunt de l'opinió pública respecte al fet que la persecució de delictes de guant blanc o de corrupció en casos prou coneguts, com el tema «cas Palau», etcètera, són d'una lentitud extrema? Com ho valora, això? Creu que és exemplaritzant? Ja hi hauria possibilitat que s'esmercessin més recursos perquè la societat pogués arribar a conclusions respecte a aquests temes, especialment quan veiem –encara que només sigui per exemplaritat– que quan s'acaben resolent s'aplica un indult? Com a mínim, doncs, que aquest indult el vegem aviat i, com a mínim, sapiguem sobre què l'apliquen –cosa que no compartim, evidentment, però és que aquests dies coincideix aquesta generositat indultora amb la lentitud exacerbant respecte a determinats delictes que causen una gran alarma social.

Una altra qüestió –ja veu que vaig a temes molt específics–: el tema de la violència domèstica que afecta menors. Vostès s'hi ha referit i m'ha preocupat especialment, perquè tots sabem que quan la violència afecta menors no és un problema de denúncia de part, sinó que és un delictes de persecució d'ofici. Clar, l'afirmació que ha fet, dient: «Bé, sabem que quan algun dels pares va a denunciar que possiblement l'altre ha maltractat el menor, quan s'assabenta...» Bé, en tot cas potser ha sigut mal interpretat. Li demanaria això, perquè, evidentment, no és qüestió de dir: «Els pares... Sabem que hi és, però no ho denuncien», sinó si s'actua per esbrinar aquestes situacions, etcètera, perquè, és clar, seria preocupant. El mateix, doncs, respecte a la violència de gènere, que ja no queda condicionada a la denúncia prèvia.

Una altra qüestió que li vull plantejar –i aquí sí que abuso de la seva confiança; si no em vol contestar no em contesti, perquè això és un tema del 2012, no del 2011, però és important–: vostè s'ha referit als delictes contra la salut pública i al tema del tràfic de drogues. I aquí és important conèixer –si és que el podem conèixer– el criteri de la fiscalia respecte a què s'ha de considerar autoconsum i, sobretot, autoconreu. És a dir, parlem del consum de droga –de cànnabis, bàsicament–, que el consum i l'autoconsum no estan considerats com a delictes; per tant, cal suposar que si és l'autoconreu per a l'autoconsum no ho és. Aquest és un tema d'actualitat a la societat, i seria absurd no aprofitar que aquí hi ha la fiscal en cap amb tot el seu equip,

inclús el fiscal de Tarragona, doncs, per poder saber quins són els criteris que orienten l'actuació en un tema que té una transcendència social i que tots ho sabem. És un debat que està a la societat. Què hem de fer? Continuar fent que la gent... (*Veus de fons.*) Puc continuar, senyora presidenta, o esperem la intervenció de Convergència i Unió?

La vicepresidenta

Endavant, senyor Milà, si us plau.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies. Pensava que ja em contestaven abans d'hora. Bé, no, la pregunta és aquesta: és a dir, sabem que és un tema que està a la societat, sabem que darrere hi ha un tràfic que causa molta feina policial, i sabem que hi ha una gent que legítimament es plantegen alternatives que es puguin excloure del tràfic i, per tant, de la delinqüència inherent a aquest tràfic. Ens agradaria, doncs, saber també la seva valoració sobre això.

Una petició també que li vull transmetre, arran d'una entrevista que hem tingut els grups parlamentaris, o molts dels grups, amb els familiars de persones desaparegudes involuntàriament, és a dir, desaparicions no voluntàries. Expressen l'angoixa de no sentir-se acompanyats. És a dir, sabem que en el nostre país, per exemple –ho poso com a exemple, eh?–, el tema de les víctimes del terrorisme..., tenen una sèrie d'elements de suport, etcètera. Aquestes persones que veuen que un familiar ha tingut una desaparició que ja ha estat qualificada com de greu, és a dir, que per tant no té caràcter voluntari, afecta un menor o afecta una menor o afecta una persona que fa cinc anys que no veuen, i manifesten la manca, diríem, de seguiment, d'informació, la sensació que la cosa s'arxiva i ningú més s'interessa. I és un tema preocupant, perquè realment una família que pateix l'angoixa que una filla seva ha desaparegut fa cinc anys i no en saben res, truca a portes, i, és clar, al cap de quatre anys o de cinc anys tenen la sensació que encara són una molèstia. I no són casos tancats, perquè no hi ha hagut una declaració de mort. O bé s'ha de promoure –i aquesta és una de les qüestions que s'ha de plantejar també–..., sí, potser sí que cal promoure en un moment determinat, quan hagi passat el termini legal, facilitar-los tots els tràmits perquè d'alguna manera, encara que sigui molt dolorós, jurídicament el calvari s'acabi i es pugui fer una declaració de mort per desaparició.

Bé, dues qüestions més per acabar, dels últims tres minuts. Una, respecte... Ja li han plantejat aquesta qüestió, d'iniciatives legislatives –que està a la memòria del 2010, que és a la que hem tingut accés–, respecte al tema de les propostes per facilitar la promoció interna, especialment als fiscals que ja fa anys que fan d'interins havent acreditat la seva suficiència: si la fiscal en cap sap si a nivell de Fiscalia de l'Estat això es pensa promoure –del Ministeri de Justícia–, o si trobaria bé..., no ens ho ha de dir vostè, però, en tot cas, sempre podríem considerar, aquest Parlament –sempre que no fos contraproduent–, doncs, la possibilitat d'una certa iniciativa legislativa o una proposició, que

saben vostès que podem elevar. Si ens diu: «No, no, això ja està, en els seus termes i amb els seus procediments», doncs, en absolut ens hi voldríem posar.

En la memòria del 2011, també, sobre mesures, diríem, de *lege ferenda* que s'han dit aquí, ens voldríem referir que comentés vostè aquest informe que va fer el fiscal, el senyor Miguel Angel Aguilar, del Servei de Delictes d'Odi i Discriminació de la Fiscalia de Barcelona, respecte a les dificultats que es trobava en com aplicaven o interpretaven els tribunals aquest concepte de «provocació a», i les propostes que es feien de..., que hi hagués una doctrina diferent, o intentar convèncer els tribunals, a través dels elements probatoris suficients, que no és el mateix concepte del 18, eh? –de la *provocación al delito* de l'article 18 del Codi penal–, sinó que aquell com està. Perquè aquest és un tema preocupant. Hi han hagut sentències, hi han hagut revocacions de sentències, i Barcelona, per desgràcia nostra, és una de les places on aquests delictes es produeixen; tenim tots els temes d'internet, la llibreria Europa, etcètera. I ens agradaria conèixer també quin és el seu criteri respecte això i si s'ha progressat o si hi ha algun canvi de doctrina jurisprudencial al respecte.

Res més. Agrair-li la seva consideració, demanar-li disculpes si en alguna cosa li puc crea incomoditat i, evidentment, vostè té suficient criteri per contestar allò que consideri convenient, i el que no, deixar-ho a benefici d'inventari.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè, senyor Milà. Onze minuts, cinquanta-vuit segons. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, des del nostre grup volem agrair la compareixença, avui, tant de la fiscal superior com dels quatre fiscals en cap provincials que l'acompanyen, i també agrair-los haver-nos fet arribar, amb una certa antelació, doncs, necessària, la memòria del 2010, per tal que la poguéssim revisar abans que avui ens exposés alguns extrems d'aquesta memòria i algun avanç de l'any 2011 en aquesta comissió.

Bé, una primera constatació és que el nostre sistema jurídic –el sistema judicial i el sistema penal– té dificultats per donar una resposta adequada a algunes parts de la dinàmica delictiva que existeix a la nostra societat; algunes, que fan referència a aspectes normatius –algunes d'aquestes dificultats–, però, evidentment, la major part d'aquests dificultats fan referència a la manca de recursos disponibles, en la mesura que serien necessaris, per poder, doncs..., per tal que la fiscalia i el conjunt del sistema judicial pugui fer la feina que li pertoca, no? I, en aquest sentit, crec que quan s'ha parlat de casos de judicis ràpids que tarden un any a fer-se..., crec que és la dada més clara que hi ha alguna cosa que no funciona. I, en aquest sentit, el nostre grup parlamentari, tant a nivell d'iniciatives,

sobretot, que tocarien l'àmbit del Congrés dels Diputats pel que fa als aspectes normatius, però també pel que fa a la qüestió de recursos disponibles, que pertoquen a aquest Parlament, ens posem, doncs, a disposició, per continuar presentant iniciatives per augmentar els recursos disponibles de l'Administració de justícia, per tal que, com a bon indicador, d'aquí a uns anys els judicis ràpids no tardin un any a fer-se. Crec que seria un bon repte que ens podríem posar tots plegats.

De les xifres que se'ns han posat avui sobre la taula i també de les contingudes a la memòria, des del nostre grup parlamentari creiem que hem de fer-ne una valoració desigual, perquè veiem que hi han alguns delictes que s'han reduït davant la seva comissió –per tant, això és una molt bona notícia, en alguns àmbits especialment és una bona notícia–, però en altres àmbits veiem que han augmentat. I, per tant, dins del context general hi ha una reducció, però evidentment, quan entrem en el detall veiem que hi ha una evolució desigual i, per tant, doncs, això ens fa estar més atents.

Llavors, jo li plantejaré una sèrie de qüestions, algunes que estan a les propostes de reformes legislatives o que són connexes a les propostes de reformes legislatives de la memòria, i d'altres que també creiem importants.

Sobre l'accés a la carrera fiscal, vostès ens presenten un conjunt de propostes, que nosaltres, doncs, incorporarem a les nostres iniciatives, tant aquí com al Congrés dels Diputats. Però també constatar que ens trobarem, en l'àmbit del Parlament de Catalunya, no pel que són, doncs, les places de fiscals, però sí en l'àmbit de l'Administració de justícia, amb unes limitacions pressupostàries que dificulten també tota la tasca que vostès estan fent. Però, en tot cas, nosaltres seguirem presentant propostes en aquest sentit.

Per altra banda, ens agradaria que ens poguessin detallar una mica més aquesta proposta que ens fan, que nosaltres creiem que és bastant adequada, de polir l'article 510 del Codi penal pel que fa als delictes de provocació a l'odi, la violència i la discriminació, perquè entenem que és important que en el context actual –i aquí, doncs, també demanarem els criteris de la fiscalia– pot haver-hi un augment d'alguns d'aquests delictes. I aquí faig una pregunta concreta. Hem tingut, a les darreres eleccions municipals, alguna campanya electoral o propaganda electoral, en concret de dues forces polítiques, que es van portar davant dels tribunals: una, en el cas de Badalona –del Partit Popular de Badalona–, que finalment no va tirar endavant; per tant, potser tenia unes característiques molt concretes i, per tant, ho direm només a tall de fer notar que va ser així, que va haver-hi, doncs, aquesta controvèrsia. Però un altre cas, que nosaltres entenem que és el cas on tenim el problema, no?, que és que hi ha hagut diferents querelles presentades contra propaganda de Plataforma per Catalunya –d'una força política d'extrema dreta–, perquè s'entén que pot incórrer en aquest delictes d'odi i discriminació –i insisteixo que és un cas absolutament diferent, que no té res a veure amb la polèmica que va haver-hi amb una propaganda del Partit Popular a Badalona. Quins són els criteris de fiscalia? Perquè s'ha produït aquesta propaganda..., des del

nostre punt de vista podria entrar, la Plataforma per Catalunya, en l'àmbit de la comissió d'un delictes de provocació a l'odi, la violència i la discriminació per motius racials, i, per tant, ens agradaria saber quins són els criteris de la fiscalia i en quins han actuat.

Després, per altra banda, en les seves propostes de reformes legislatives hi ha una proposta d'ampliar el que és la responsabilitat penal de les persones jurídiques –que es preveu des de l'any 2010 en el Codi penal, o de caràcter molt més extensiu des de la reforma del 2010 en el Codi penal–, els articles 510 a 511, que també són aquests els relatius a la provocació, a la incitació a l'odi i discriminació. Ens agradaria que ens ho poguessin exposar una mica més.

I també amb relació a això, el 23 de desembre del 2010 va entrar en vigor aquesta reforma del Codi penal en què hi havia un caràcter molt més ampli de la responsabilitat penal de les persones jurídiques. És una qüestió que va generar molta controvèrsia també, sobretot en l'àmbit de..., potser més dels advocats que porten més aviat temes mercantils, però perquè hi estan molt connectats la majoria de casos específics en què es preveu aquesta responsabilitat penal de persones jurídiques. Entenem, doncs, que és lògic que entre els advocats assessors d'empresa provoqués una certa controvèrsia; hi havia molts dubtes de com s'acabaria aplicant. Sabem que presentem la memòria del 2010, però potser sí –i que segurament ha estat al llarg de l'any 2011– que han pogut començar a haver-hi casos en l'àmbit de la responsabilitat penal de persones jurídiques, d'aquests casos més amplis que ara es preveuen. I ens agradaria..., si ens en poguéssim fer alguna precisió.

I després, quatre qüestions més que no estan a la memòria, o no estan reflectides concretament a la memòria i que ens agradaria preguntar. L'any passat proposaven..., van alertar de l'augment dels delictes de robatori de coure, etcètera. Ens agradaria saber com han evolucionat aquests delictes, quina constància en tenen, si algunes de les iniciatives que s'han fet per part del Departament d'Interior han estat positives, si s'haurien d'incrementar. En aquest sentit, doncs, ens interessaria poder tenir aquesta informació.

També subratllar l'aplicació del dret civil català. Com abans també esmentava la representant del Partit Socialista de Catalunya, hi ha una manca d'aplicació d'aquest dret que s'aprova des d'aquest Parlament. I, per tant, entenem que segurament no és l'àmbit d'actuació corrent de la fiscalia, però que sí que entenem que estaria bé que en poguessin fer una valoració.

En tercer lloc, l'ús del català a la justícia. Hem llegit també la part de la memòria que fa referència a les qüestions de normalització lingüística en l'àmbit de la justícia. La setmana passada –i aquí és on va la nostra pregunta– vam poder llegir en premsa que la consellera de Justícia demanava al Govern de l'Estat que el coneixement del català fos un requisit per exercir de jutge, magistrat i fiscal a Catalunya. I ens agradaria saber com ho valorarien. Evidentment, ja poden comptar que per part del nostre grup és una proposta a què donem suport.

I, finalment, una qüestió que segurament no deu afectar el dia a dia de la fiscalia, però que pel seu coneixement del nostre sistema judicial ens agradaria que ens en poguéssim expressar la seva opinió, si així ho considera convenient, que és la introducció de les taxes judicials en el nostre sistema, a Catalunya –aquestes taxes complementaries a les que ja ha establert l'Estat–, i que si bé és veritat que els assumptes o el tipus d'assumptes en què aquestes taxes s'aplicaran no són en els que actua més la fiscalia..., però pel seu coneixement ens agradaria que ho poguéssim valorar, en el sentit que puguin suposar un impediment a l'accés als tribunals de justícia, i sobretot el fet que com que tal com estan regulades les taxes judicials ofereixen una clàusula d'escapament, que és el recurs a la justícia gratuïta, com això podria provocar un efecte crida a la justícia gratuïta i, per tant, allò que es vol recaptar s'acabi perdent per un increment de despesa en la justícia gratuïta.

Moltes gràcies. Si ens en pot donar resposta estarem molt agraïts i ens serà de molta utilitat per a la nostra activitat parlamentària.

Gràcies. I gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Pere Aragonès. Ara té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre diputada senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies, president. Donar també, per part del nostre grup parlamentari, la benvinguda a la fiscal superior i a tots els fiscals que l'acompanyen –els fiscals en cap de les diferents províncies i la resta de la fiscalia–, perquè em consta que fan entre tots, cada un al lloc que li toca –els de més responsabilitat també des de la seva responsabilitat, però els que exerceixen en unes altres competències també, tot el que poden i més–, perquè ens consta, com ha quedat aquí palès i com els altres companys també han manifestat, que habitualment –i és crònic, quasi tant com la multireincidència– hi ha hagut un dèficit de fiscals, si tenim en compte les dades que s'han exposat en les diferents memòries, tenint en compte tots els paràmetres i totes les causes: els paràmetres que es donen amb relació a la població i els paràmetres que es donen amb relació al nombre d'assumptes que entren.

En aquest sentit, respecte de la memòria del 2010, m'ha fet gràcia constatar com existeix –o almenys als meus ulls..., ho hem llegit així– aquesta sana rivalitat entre fiscalies, en funció del nombre d'assumptes, del nombre d'habitants, de la qualificació..., del nombre d'assumptes que es qualifiquen entre unes fiscalies i unes altres. Jo m'hi he detingut, eh?, no vull dir que vostès ho hagin fet amb aquesta intenció, però a mi sí que m'ha agradat mirar..., a veure, per exemple, com se corresponia el nombre d'habitants, en una província i una ciutat tan gran com Barcelona, amb el nombre de fiscals que tenen assignats i el nombre de qualificacions. I a la resta de províncies també, no?

I potser –espero que no tingui res a veure amb això– aquest número que li donava tan favorable a la Fiscalia de Lleida tingui a veure amb la baixa del seu fiscal en cap. (*L'oradora riu.*) Esperem que no sigui així, sinó que sigui passatger, transitori, que es restableixi promptament.

El que hem constatat també és, de la memòria del 2010 i de l'única reunió que es va tenir en la comissió mixta d'aquest any –que es va produir el gener; per tant, amb l'anterior Govern–, que les dades que apareixen allà, de la manca de fiscals, és probable que es mantinguin en l'actualitat. I és probable també que aquesta disfunció que es produeix –perquè el tema ja no és tant pels assumptes que entren, com queda palès en aquesta acta claríssimament, sinó per la necessitat presencial dels fiscals respecte de les vistes que es produeixen–, que això vagi lligat també a l'organització i al funcionament dels òrgans judicials. I, en aquest sentit..., si no recordo malament, em sembla que se'n parlava ja en el 2010 i en la memòria, que hi havia una experiència pilot de concentració d'assenyalaments –no sé si era a Terrassa–, i es procurava, per part de la fiscalia i de la fiscal superior, estendre aquests criteris o mirar d'entendre's, per tal que aquesta organització entre el funcionament dels òrgans judicials i dels diferents agents que hi operen permetés que, amb els efectius de què es disposen, els fiscals poguessin arribar a tots els judicis en els quals se'ls requereix.

Respecte d'aquest tema, també lligar-ho –ja que hem començat tots parlant del tema de dèficit de fiscals– amb la relació que es produeix també i la desproporció, diguem-ho així, pel que a mi m'agradaria, respecte dels fiscals substituïts, que representen un nombre molt alt en general, i que assumeix la mateixa fiscalia en la seva memòria que, contràriament al fet que són substituïts i a la temporalitat que això implica, assumeixen unes càrregues de treball molt importants. Que no vol dir que els fiscals que siguin titulars amb plaça desmereixin respecte d'aquesta feina, perquè tenen unes altres feines incorporades, com és la de la mateixa formació continua de fiscals substituïts, que després es veuen desplaçats pel mateix sistema.

Em va arribar, i m'agradaria –i aquí una pregunta concreta amb relació a això– que en els..., ja no del 2010, sinó ja del 2011 i, per tant, ja entrant en el 2012 també una mica, que des de les instàncies que tenen competència per proveir de places a fiscalia –per tant, des del Govern central–, s'havien tret ja els concursos que permetrien que les places quedessin cobertes definitivament, amb la qual cosa... El problema dels fiscals substituïts continua –des de la meua ignorància, i aquí és on està la pregunta–, quedaria, una mica, per solucionar, perquè tots aquests fiscals, sembla que el seu accés, després, en el món jurídic i que no es desaprofiti aquest coneixement..., perquè utilitzen el quart torn que tenen els jutges per poder proveir-se de places. M'agradaria, si us plau, si poguéssim dedicar-me una reflexió al voltant d'això, perquè m'afecta també la situació personal, ens preocupa la situació personal d'aquests jutges, d'aquests fiscals, que, havent fet i fent una bona feina, no puguin ser..., tenint un dèficit de fiscals, no puguin ser utilitzats per la mateixa fisca-

lia, ja que estan formats i preparats especialment des d'aquest angle jurídic.

Respecte del tema informàtic i de l'externalització que demanaven companys d'algun altre grup, també entenc que és referent a la memòria del 2010. I en aquella època, entenc –i també em corregeixin, si us plau– que l'externalització en l'àmbit informàtic ha sigut un tema comú en algunes aplicacions i per a alguns serveis des de fa temps. I això ho lligaria amb el tema –que també s'ha posat damunt la taula per part dels companys i per vostès mateixos també en la mateixa memòria del 2010– de la correlació i la manca de coordinació entre els programes informàtics: Temis i GIF per part de la Generalitat de Catalunya, que es van començar a implantar ja en els anys noranta, i el que seria el sistema de la Fiscalia General de l'Estat i el mateix sistema Fortuny.

He entès de la seva intervenció, avui, que s'havia avançat a entrar en el sistema Fortuny, perquè això implica una correlació necessària –que l'entendem des del nostre grup com a necessària– amb el que són les circulars, la informació que tenen les fiscalies que depenen de la Fiscalia General de l'Estat, però que també és bàsica i necessària per a l'actuació de la fiscalia a Catalunya. Solucionar el que és un dèficit estructural i de manca de coordinació des de fa molt temps... Perquè aquests sistemes han anat avançant d'una manera no uniforme, no?, perquè també depèn dels recursos que s'hi han aplicat. I pel que sembla de la memòria del 2010, d'un temps a aquesta part des de la Fiscalia General de l'Estat s'hi van vessar..., almenys fins al 2010, si havien posat molts recursos que havien fet avançar molt aquest sistema. Però a Catalunya venim d'un altre sistema i això ens implica una sèrie de disfuncions.

Pel coneixement que en tinc –i m'agradarà que m'ho valorin també–, des del Departament de Justícia es fa un esforç molt important perquè el sistema informàtic i els aplicatius de la Fiscalia de Catalunya amb els de la Fiscalia de l'Estat..., es pugui establir ben aviat aquesta connexió per a renovació d'ordinadors i, si més no, quan això no és possible, per a ampliacions de memòries.

De la mateixa manera que em diuen que s'està fent esforç també –dintre de les limitacions pressupostàries que a ningú se li escapen– per dotar-los de reforços sempre que això és possible, i sobretot perquè no es produeixi una disparitat entre la creació d'òrgans judicials nous –la dotació a jutjats penals de nous òrgans judicials–, i que els fiscals, almenys, no quedin coixos respecte d'això, no? I conec, per exemple, el reforç que es va fer a Tortosa en el Jutjat Penal. Reforçar la fiscalia també en aquesta línia. Entenc, de la memòria del 2010, que es produeix sempre aquesta disfunció, perquè potser –quasi segur, no?– existeixen més jutges i magistrats que fiscals, però la feina..., sí que és veritat que no es poden equiparar magnituds que són diferents perquè les feines no són les mateixes, però sí que impliquen unes necessitats presencials per part de fiscalia, que sempre vindrien desequilibrades.

Respecte de la col·laboració amb la Fiscalia General de l'Estat, i des de la mateixa Fiscalia Superior i des

del Departament de Justícia, sabem que s'ha començat a definir l'organització de la nova oficina fiscal, perquè s'ha parlat molt de la nova oficina judicial, però la nova oficina fiscal..., almenys en el decret del 2010, quan es va definir en l'anterior Govern la nova oficina judicial, de l'oficina fiscal no se'n va dir res. I m'agradaria conèixer –i suposo que a tots els companys del meu grup i als dels altres també– quina valoració fa d'això, com està, quines perspectives tenen i en quin sentit nosaltres els podem ajudar en la part que ens correspongui.

També ens consta que se'ls ha dotat d'un centre de cost independent, i també m'agradaria conèixer quina valoració en fan. Així d'entrada i per a un que ho veu des de fora, com és la meua valoració, sembla que ha de ser bo que fiscalia, dintre dels pressupostos del Departament de Justícia, disposi d'un centre de cost concret i determinat per saber exactament amb el que compta i per, també, poder fer les previsions oportunes.

Respecte del tema «reincidents» i de la manca de registre, s'ha estat reclamant per aquest grup polític insistentment –també des del Departament de Justícia ens diuen que ho han fet. Aquest registre hauria d'haver estat creat pel ministeri abans del 31 de desembre del 2012, d'acord amb les previsions de la mateixa llei, i pel que sigui –no hi entrem– no es va fer. Des del departament ens han explicat que s'ha posat en marxa un aplicatiu informàtic que ha adaptat el Departament de Justícia juntament amb la col·laboració de la mateixa fiscalia, que ens consta que tenen bon suport informàtic amb personal de la mateixa fiscalia per poder establir el criteri pel qual poder crear aquest reglament pel qual es puguin consultar les faltes que s'han jutjat en procediments judicials oberts a Catalunya. Això, si ho veiem per la part que ens falta, diríem, no deixa de ser un pedaç per poder funcionar, però si ho veiem per la part de l'ampolla mig plena, doncs, alguna cosa és alguna cosa, perquè almenys des de Catalunya puguem conèixer com està el tema amb relació a les faltes, si més no.

Respecte de la valoració que s'ha fet dels delictes d'aquest últim 2011, entenem que són dades provisionals, però de totes formes li agraiem moltíssim l'esforç que ha fet, perquè així ens posem al dia; si no, sempre anem una mica endarrerits. I no podem dir que ens felicitem per les bones dades, perquè tornariem a això de l'ampolla mig plena i mig buida. Són bones dades tot el que implica disminució de l'índex delictiu, però quan un aspira al millor, sempre li sembla poc, perquè tot això afecta les persones. I no és genèric. Els delictes es produeixen sobre les víctimes i el sistema no és prou perfecte –i no em refereixo només al sistema judicial, sinó socialment i entre tots– per evitar que els delictes es produeixin i tinguem una societat que visqui d'una manera més ordenada i pacífica, en la qual vostès sí que es podrien dedicar a promoure únicament i exclusivament els drets constitucionals, la protecció dels drets. Com que, per desgràcia, això no passa així, hi ha vulneració de lleis i de normes, doncs, a la fiscalia també li tocava aquest paper més negatiu.

M'assenyalen que em queda un minut. Amb un minut, només posar en relleu la part que més em preocupa de les dades que han donat, que és aquesta part que fa referència als menors, que potser és on se donen les dades, on no se produeix una disminució sinó una alça en l'àmbit sobretot de la violència domèstica i aquest forat que queda dintre. Jo ho he entès no de la mateixa manera que li han plantejat abans, sinó que més aviat he entès que hi ha maltractament per part dels menors respecte dels pares i ascendents, i que això precisament als pares els provoca... –em diu que sí amb el cap–, doncs, als pares entenc que els provoqui aquest neguit de denunciar, perquè, per una banda hi ha un reconeixement que la cosa no funciona com a pares, que no saben controlar la situació, i per una altra banda és la por davant d'un sistema que et pot prendre la tutela dels fills que no responen. Aquí sí que hauríem de posar-nos tots, com en tantes altres coses –que tindria de ser en tot, però en l'àmbit de menors especialment–, d'acord, per veure com ajudem aquestes famílies, ja que per mi té molt a veure amb la crisi: amb la crisi a què atribuïm la causa de tantes coses, però també amb la crisi de valors, que també entra dintre de l'estructura familiar.

En aquest aspecte –i ja acabo, ara sí–, agrair súper –súper, ja que parlem de menors– al fiscal senyor Juanjo Márquez, que em consta –perquè conec la seva tasca de fa molts anys– la bona feina que ha fet i que fa sempre en aquest àmbit, perquè realment ha entrat en la línia –perquè ho porta de matriu– de la protecció al menor i de donar-li les eines que la societat moltes vegades no li sap donar.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Elena Ribera.

Ara suspendrem la sessió per tal que la fiscal amb el seu equip –la fiscal en cap– pugui preparar les respostes. I si els sembla bé, reprendrem la sessió a les dotze en punt, horari no judicial sinó parlamentari.

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i deu minuts i es reprèn a les dotze i cinc minuts.

El president

Bé, reprenem la sessió per atendre, doncs, les respostes o els comentaris que la fiscal en cap..., i ja m'ha informat que també els fiscals de les demarcacions que l'acompanyen aniran respondent; a més, ho faran d'una forma molt sistemàtica, atenent les diferents qüestions plantejades.

Per tant, com que hi haurà canvi de paraules, per economia processal dono la paraula primer a la fiscal en cap, la senyora Teresa Compte, i ella mateixa, doncs, ja..., estalviem els convencionalismes i pot anar passant la paraula als fiscals que consideri oportú per respondre. Endavant, senyora fiscal.

La fiscal superior de Catalunya

Gràcies. Bé, ens ha semblat que la manera més sistemàtica de poder respondre a les preguntes era grup parlamentari per grup parlamentari i amb l'ordre de preguntes.

La primera pregunta, per part del Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, ha sigut si hi ha dèficit de fiscals pel problema de rotacions. I ens ha semblat que..., bé, que contestarà el senyor Josep Maria Casadevall, que és una de les fiscalies que té aquest problema, juntament amb Tarragona, més aguditzat.

El president

Senyor Casadevall, quan vulgui, pot intervenir.

El fiscal provincial de Girona

(Josep M. Casadevall Barneda)

Moltes gràcies. Bé, quant a aquesta qüestió que s'ha plantejat per part de tots els grups, crec que s'han de fer una sèrie de matisacions perquè les coses estan canviant. Hi ha un problema estructural d'insuficiència de fiscals –les plantilles són escasses tenint en compte el volum de feina–, però, a més a més, aquestes plantilles escasses estan cobertes d'una manera interina, en el sentit que hi ha molta rotació. Molts fiscals titulars arriben i, quan poden, se'n tornen a altres destinacions que són més properes al seu lloc d'origen o allà on esperen tenir un projecte de vida professional o personal que no passa per quedar-se aquí. Això és una cosa constant, que ens afecta fiscals, afecta jutges, secretaris i altre personal. Això és bastant comú i conegut.

Estem amb uns vuitanta, noranta substituïts. Exactament les xifres jo no les tinc, però a Barcelona deuen estar per unes cinquanta i escaig de places que no estan cobertes per titulars, sinó per substituïts; Tarragona, si no m'equivoco, són vint; Girona són disset. Això va canviant. Cada any varia: un any està millor un, l'altre any està pitjor. Estem en una situació així.

Perspectives de futur. En teníem unes que passaven per les propostes de reforma legislativa, per canviar, per incorporar els substituïts, però la crisi ens ho ha canviat tot. No han ampliat les plantilles a tot l'Estat i s'han seguit celebrant oposicions, amb la qual cosa d'aquí a uns tres mesos ens arribaran o s'incorporaran a la carrera fiscal 139 fiscals que estan en pràctiques ara a l'escola. Com que no hi ha augment de plantilles, emplenaran bona part de les vacants que existeixen –unes quantes d'aquestes a Catalunya. S'està celebrant una oposició que donarà els seus fruits, amb incorporació de nous fiscals, d'aquí a uns quinze mesos –al maig de l'any que ve, probablement. Amb això no sé si acabarem d'omplir les plantilles, però poques places vacants poden quedar. Això serà una cosa que anirà variant en funció del nombre d'aprovats, etcètera. Per tant, la realitat haurà canviat en dos anys.

Què ens dona això quant al problema plantejat? Que tindrem molta part de les plantilles que seguiran essent insuficients quant al fet de poder atendre el volum de feina, però seran cobertes per persones titulars.

Que intentaran marxar quan puguin? Doncs, potser sí, però no sabem quin ritme de decadència hi haurà. Ens quedarem amb menys substituïts.

I aquí preguntava la senyora Ribera sobre el seu futur. Doncs, no sé quin serà el seu futur. També ens preocupa, perquè són persones que han treballat, que han demostrat una vàlua, però que difícilment podran integrar-se, perquè no podran continuar amb la situació actual perquè la situació haurà canviat. Si no s'amplien plantilles i no s'amplien tampoc les de la carrera judicial, possiblement tampoc podran entrar pel quart torn com a magistrats, que és una cosa de les que feien.

Per tant, aquesta és una situació que..., bé, que ha canviat radicalment i que, per tant, algunes de les propostes han perdut la seva virtualitat, la seva vigència, perquè la situació ens ha canviat. No sé si amb això he contestat les preguntes sobre aquest punt, però em penso que... La realitat ha canviat.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte..., la segona pregunta era respecte al personal de reforç, si s'havia dotat la fiscalia de personal de reforç. Bé, la situació ja es va plantejar l'any passat. L'any 2008 l'increment de personal de reforç auxiliar de fiscalia va ser zero; el 2009, zero; el 2010, zero i el 2011, amb la crisi econòmica, doncs, ha sigut zero. Però és que també en el 2011 hi han hagut retallades en aquest sentit, en el sector públic, per part també de..., vull dir, en tema de personal de reforç i d'interinatge.

En aquests moments, amb la situació de crisi econòmica, la fiscalia el que planteja al departament i, en aquest sentit, jo penso..., vull dir que almenys rebem un *feedback* del departament en aquest sentit, i és que les peticions que fem són aquelles realment imprescindibles. Per exemple, Tarragona s'ha dotat de reforç a quatre jutjats d'executòria, que el que hem dit...: «Bé, els jutjats d'executòria passen els dictàmens a fiscalia; si nosaltres no tenim algun auxiliar o algun personal auxiliar a fiscalia, això quedarà..., un tap d'ampolla.»

I, per tant, en aquelles situacions –sabent que hi ha crisi econòmica– que el tema de restricció pressupostària és, per al sector públic, important..., nosaltres som conscients d'això. Però és que el nostre problema ve de tota l'etapa anterior, en la qual, a pesar que a nivell d'òrgans judicials es va dotar amb més o menys uns cinc-cents funcionaris, eh?, i evidentment també s'havien creat fiscals i vam tenir increment zero... A partir d'aquí, a l'intentar remuntar aquesta situació, en una situació de crisi..., en aquests moments nosaltres som conscients que la situació, no està per fer gaires exigències. Per tant, intentem, allò..., fer el que podem per intentar, doncs..., bé, vull dir, fer el dia a dia, i en situacions realment excepcionals sí que, llavors, en aquest sentit, ho plantejem.

El president

El senyor Xavier Jou té la paraula.

La fiscal superior de Catalunya

Sí, respecte a si les especialitats afectaven la reestructuració.

El fiscal provincial de Tarragona

(Xavier Jou Mirabent)

Sí, quant a les especialitats, bé, és un principi que ja va marcar la reforma de l'Estatut del *ministerio* fiscal de l'any 2007 i que suposa una millora –una millora en l'eficàcia. Però, ateses les plantilles, els fiscals especialistes no poden portar en exclusivitat la matèria, sinó que l'han de compatibilitzar amb unes altres matèries, no? Milloren quant a l'eficàcia? Sí. Però l'eficàcia amb tota la seva plenitud, doncs, no.

La fiscal superior de Catalunya

Sí. Respecte al protocol en cas de tractament sanitari ambulatori i no voluntari. Bé, és un tema que està en revisió perquè, d'una banda, nosaltres en aquests moments intentem implantar un sistema de tutela absolutament individualitzada que especifica en quins casos hi haurà tractament mèdic a càrrec del tutor o en quins casos pot ser voluntari. Per tant, hem optat per aquesta línia de fer una determinació i valoració absolutament individualitzades. I també és cert que, per exemple, la setmana passada els representants de les fundacions tutelars de Catalunya van venir a la fiscalia per fer una revisió d'una sèrie de criteris i poder coordinar el que eren criteris mèdics amb temes judicials, i deien que a vegades s'intervenien en temes en què potser no era necessari. I, per tant, jo només puc dir que és un tema que en aquests moments està en revisió i, per tant, no vull anticipar cap resolució.

Respecte a l'àrea informàtica, l'externalització, bé, això..., parlàvem de l'etapa de fa uns anys. Nosaltres, fa com cinc o sis anys, teníem quatre informàtics a fiscalia; fa com quatre anys o tres anys ja va quedar reduït a un informàtic a fiscalia. Segueix essent aquest l'informàtic de tota la Fiscalia de Catalunya. Però sí que és cert que per part del departament hem aconseguit que tres dels informàtics del mateix departament treballin per a fiscalia. Però què passa? En aquests moments, els sistemes d'intercomunicabilitat o d'interoperabilitat, d'unificació dels paràmetres de fiscalia amb un sistema GIF, que en el seu moment va ser dels primers, però que en aquests moments ha quedat una mica obtús, eh?, francament..., doncs, fer la intercomunicabilitat amb la resta de l'Estat –que ens és imprescindible a nivell d'eficàcia– i amb la resta dels jutjats requereix un esforç informàtic que en aquests moments ens consta que, per part del departament, es destina a fer compatibles, per entendre'ns, sistema Fortuny amb sistema GIF, sistema e-justícia i després també el sistema SICC. I a partir d'aquesta intercomunicabilitat es destinen molts esforços que..., tornem amb el mateix: en una situació que no fos de crisi, nosaltres intentaríem tenir més gent per destinar a altres programes. En aquests moments hi ha..., nosaltres tenim àrees que no estan informatitzades; contenció no està informatitzat, concursal no el tenim informatitzat. I estem a l'any 2012.

Per tant, és cert que hi han dèficits, però també és cert que amb la situació de crisi actual nosaltres tenim opcions preferents, com és que si els omplen d'executòries a Tarragona, doncs, aquestes executòries surtin. Per tant, en aquests moments és una qüestió de prioritacions. I vull ser molt franca en aquest sentit.

Respecte a l'ús de la llengua catalana, em sembla que...
El senyor Xavier Jou.

El fiscal provincial de Tarragona

Sí, en això cal tenir en compte que la major part de fiscals que s'incorporen a les fiscalies catalanes no són originaris de Catalunya, vénen d'altres territoris. No obstant, ells són conscients que el català és una llengua oficial, són conscients que els ciutadans tenen dret a utilitzar-la i també són conscients, doncs, que es trobaran amb molta documentació escrita en català. El seu aprenentatge a entendre'l es produeix amb bastanta immediatesa. No obstant, moltes vegades, quan ja l'han après, quan ja més o menys dominen el tema, llavors demanen el trasllat, no? Llavors, s'ha de tenir en compte que hi ha totes aquestes rotacions.

No obstant, és veritat que, tot i que quantitativament, doncs, és escàs o és bastant limitat, també qualitativament podríem destacar que aquest any 2011 se li va donar a un fiscal de Tarragona un premi que concedeix el Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya, el Premi Agustí Juandó, que distingeix aquelles persones que s'han implicat..., o han promogut l'ús del català en el llenguatge juridicoadministratiu. És un fiscal de Tarragona, que ell és aragonès, havia estudiat a la Universitat de Saragossa. No obstant, aquí, es va implicar molt a conèixer i a parlar el català, no? Hi han persones, doncs, que vénen de fora però que es queden aquí i s'impliquen molt en el tema.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte a l'aplicació del dret civil català, que era una altra de les preguntes, efectivament, nosaltres vam veure la publicació que va sortir respecte al fet que no s'utilitza el dret civil. Llavors, per part de la Fiscalia Superior es van convidar els membres d'aquesta comissió que vinguessin a fiscalia i expliquessin on ho havien detectat, a veure si és que realment per a la fiscalia, doncs, hi havia un problema de dictàmens. Efectivament, vam tenir la reunió; jo penso que va ser molt positiva, perquè ells es van comprometre que d'aquí a l'abril, doncs, farien una proposta respecte a aquells articles que no s'apliquen, si és que no s'apliquen. I nosaltres vam quedar, a nivell dels fiscals de Catalunya, que en base a aquesta proposta estudiaríem la possibilitat de fer una instrucció, i no només una instrucció, sinó estudiar de fer una sèrie, ja, d'escrits per als fiscals. Estem una altra vegada...: si tinguéssim fiscals catalans, amb estabilitat, aquestes qüestions potser no estarien en el grau que estan. Però hi ha..., una mica, de posar fil a l'agulla. En qualsevol cas, és un tema que ja l'hem parlat en aquesta comissió. Els vaig demanar escrits, a veure on realment no s'aplicava, i estem..., un cop que tinguem totes les dades, cap problema perquè, per part de la mateixa fiscalia, amb

aquesta funció de tutelatge de la gent que ve i se'n va, i ve i se'n va, s'inclouï aquest tema.

En tema de justícia gratuïta, els contestarà la senyora Cinta Pinyol, la tinent fiscal de Lleida.

La fiscal provincial de Lleida en funcions (Cinta Piñol i Llop)

A veure, jo els puc dir d'entrada que, evidentment, en un context de crisi, tot el tema de justícia gratuïta no sols no ha disminuït sinó que ha augmentat. No tenim constància que hagi disminuït a cap província; aquí ens han dit que a Barcelona sembla que es mantenia, però a la resta de les províncies havia disminuït. Per les dades estadístiques que tenim nosaltres i per les reunions de la comissió –que en algunes províncies han duplicat les reunions que tenien mensuals–, les dades que tenim són ben bé les contràries. O sigui que, diguéssim, la tendència és que hi hagi un increment de demandes en tot el que fa referència a justícia gratuïta.

Poder els desajustos que poden haver-hi a l'hora de manejar dades estadístiques depenen de la tramitació. La tramitació comença als col·legis; poder sí que hi ha hagut una allau. Però, en fi, el que sí que els puc dir és que no hi ha hagut disminució i, al contrari, que s'ha guanyat en efectivitat, eh?, de últimament el que sí que hem pogut constatar des de les reunions de Comissió de Justícia Gratuïta és que se resolen moltes demandes –favorables, desfavorables o d'aprovació parcial– de justícia gratuïta. Però en cap cas –en cap cas–, pels treballs de la comissió i per les dades que tenim, podem dir que les sol·licituds de justícia gratuïta hagin disminuït.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte a la multireincidència, sí que hi ha alguna proposta per part de la fiscalia. La proposta de la fiscalia, que ja es va fer, em sembla, el 2008, era la de recuperar l'arrest menor en el tema de les faltes, com a pena optativa a la multa. És a dir, que el jutge pogués, en un cas d'un delinqüent primari ocasional o novell, posar la pena de multa, però en el cas d'un delinqüent, doncs, amb vint, trenta, quaranta detencions, encara que fos falta, posar una pena d'ingrés.

Em consta que les línies per les quals va la possible modificació legislativa..., és de reconvertir-ho tot a delictes amb una graduació de penes. I, en aquest cas, penso que, així com en faltes tenim l'avantatge que es veuen a una setmana vista si són faltes immediates, en el tema dels delictes, la reforma del Codi penal haurà d'anar acompanyada necessàriament d'una descongestió dels jutjats del penal, perquè Barcelona està a un any vista, però hi ha algunes poblacions de l'àrea metropolitana en què s'assenyalen judicis ràpids a tres anys.

Per tant, hem de fer una descongestió dels jutjats del penal –en el sentit de reforçar ja tot el penal–, dels jutjats d'executòries –perquè una sentència, si no s'executa, és una sentència virtual– i, després, dels òrgans de l'audiència provincial que resolguin aquestes apel·lacions en el cas de d'habitualitat o reincidència. Per tant, sembla que la reforma va per aquí, però penso que haurà d'anar acompanyada.

Bé, respecte a les preguntes del membre del Partit Popular de Catalunya, el senyor Pere Calbó..., respecte a l'oficina fiscal li podrà contestar el senyor Josep Maria Casadevall.

El fiscal provincial de Girona

Sí, bé, quant a l'oficina fiscal, realment el que he de dir com a primera qüestió és que no hi ha una necessitat de tanta adaptació com amb l'oficina judicial, perquè l'oficina fiscal, en certa manera, ja la tenim, eh?; variarà en funció de les dimensions de cada fiscalia, de la distribució territorial; la implantació territorial, doncs, bé, és diversa i, per tant, les característiques són diferents. I la mateixa feina dels fiscals té una dinàmica molt diferent de la dels jutjats. Per tant, el procés de transformació no serà tan greu ni tan costós.

S'hi està treballant –i n'hem parlat i hem fet alguns primers estudis– i ara, bé, ja hem posat una mica més de fil a l'agulla per intentar fer un pla pilot per a la Fiscalia Provincial de Girona. El que passa és que ens ve condicionat per diversos factors, sobretot per la definició de quin serà el model de la instrucció, perquè això determinarà quina feina ha de fer el fiscal i quina feina ha de fer l'oficina fiscal. Havíem començat a pensar algunes coses, però va sortir l'avantprojecte de reforma de..., nova Llei d'enjudiciament criminal que canviava realment les funcions nostres; llavors, amb un nou model d'instrucció, la nostra oficina no té res a veure..., eh?, ni l'estructura, ni la planta, ni res de tota l'estructura judicial tindrà res a veure amb el que hi ha ara. Per tant, en conseqüència, aquest avantprojecte que es va parar..., ara sembla que es comença a treballar per fer-ne un altre i això condicionarà, entre moltes altres coses, com ha de ser l'oficina fiscal.

Però estem començant a pensar de dir: «Bé, mentrestant, si això tarda temps, que puguem anar fent passes per anar definint uns catàlegs de funcions de cada lloc de treball, que puguin determinar-se uns manuals de procediment més estables, perquè si hi ha una rotació de personal, doncs que tothom sàpiga què toca fer en aquella cadira quan arribi.»

De totes maneres, una de les premisses bàsiques de l'oficina fiscal ha de ser la flexibilitat. Hem sobreviscut a molts canvis i a incorporacions d'especialitzacions amb una dosi de flexibilitat important a les plantilles. És a dir, no fa falta marcar absolutament «en aquesta cadira hi ha d'anar una persona que tingui aquests rangs professionals, que ha de ser un tramitador o un gestor». Hi ha d'haver una certa flexibilitat, perquè, si no, ens aixafarà la mateixa burocràcia, i quadricular les coses massa ens impedirà molta eficàcia.

Per tant, en aquestes línies..., però ja estem treballant amb el departament, ja hem tingut alguna reunió per començar a definir com ha de ser l'oficina fiscal, amb un primer pla pilot que seria per a Girona.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, una altra de les qüestions era si s'ha creat la macrosecció del civil. I respondrà el fiscal en cap de Barcelona, el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona (Martín Rodríguez Sol)

D'acord. Aquest és un problema concret de la Fiscalia de Barcelona. La Fiscalia de Barcelona tota la vida ha estat capdavantera a anar inventant el que calgui per donar solucions als problemes reals. Abans s'havia comentat –faig un parèntesi– allò del fiscal d'atenció a l'universitari, que tenia una doble finalitat: a aquest universitari que demana informació, donar-la-li i, sobretot, fer pedrera, evidentment. Seguim, en aquest moment. Tenim ja algun conveni de pràctiques amb alguna universitat, tot i que, evidentment, en aquest moment potser no estem fent tot l'esforç, perquè precisament no hi haurà oposicions. És a dir, en aquest moment, fer fitxatges de bons estudiants per oferir una feina que ara és complicada..., però en tot cas sí que continuem i, de fet, ara hi ha dos fiscals –n'hi havia un abans, ara n'hi ha dos– que treballen en aquesta àrea.

La macrosecció de civil. La Fiscalia de Barcelona al llarg de la seva història va anar creant un fiscal de registre civil, un fiscal d'incapacitats, un fiscal de família, un fiscal de civil general, de dret a l'honor... Ara també es fa una feina molt important en tot el tema de drets i consumidors; ja tenim unes actuacions..., la fiscal que porta aquesta matèria molt important. I després, a aquests fiscals se'ls va donar un petit equip de treball, no? La Fiscalia General té intenció que tot això sigui una única secció de civil. Aquesta era la voluntat i el que vam incorporar a la memòria. Però això demanava també una ampliació de plantilla, que comptàvem amb tres fiscals d'ampliació, aprovats l'any passat, i que no han arribat, eh? Això..., el desig hi és; és bo, jo crec, per al servei, però haurem d'esperar una mica.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte a la qüestió de l'augment de les conformitats i sentències de conformitat i les conformitats, també en parlarà el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

La conformitat també, d'una banda, és una obligació nostra; és a dir, la llei indica que el fiscal ha d'impulsar i simplificar el procediment. Evidentment, el millor és tenir una condemna com més aviat millor. La reforma de la Llei d'enjudiciament criminal va establir la conformitat inclús al moment de la guàrdia; és a dir, el detingut arriba i en aquell moment el fiscal –en segons quin delictes– pot fer un escrit de qualificació i aconseguir-ne la conformitat. Inicialment, parlem que aquest tipus de delictes..., diligències urgents a Barcelona eren unes divuit mil; curiosament el nombre s'ha mantingut els últims tres anys. Parlem de divuit mil acusacions el mateix dia de la guàrdia. I inicialment teníem un índex de quasi la meitat, del 50 per cent de conformitat –d'aquestes, eh? Estàvem parlant de nou mil qualificacions –per tant, nou mil acusats ja conformats–, que, a més, podien ja sortir amb la pena pràcticament imposada i ja a mida. Què va passar? Els últims anys vam perdre eficàcia i vam arribar a sis mil; mantenint divuit mil acusacions, eh?, però només

sis mil es conformaven. I es va reforçar tot el tema de la conformitat, d'una banda per veure quins problemes hi havia a la guàrdia i què podem fer. Ara estem amb vuit mil –mantenint les divuit mil–; hem pujat una mica.

I després es va crear el Servei de Conformitats, per tal de, sobretot, garantir que els advocats quan han de buscar un fiscal el trobin, eh? Això..., els que tinguin una certa experiència saben que saber qui és el fiscal que porta un cas o, sobretot, el fiscal que farà un judici no sempre és fàcil. Aleshores, hem..., això, que sembla tan poca cosa..., és molt important gestionar aquesta informació i poder trobar el fiscal. Si no el troben, hi ha un fiscal, diguem-ne, de reserva, que és el que porta aquest Servei de Conformitats. I, sobretot, això ens ha portat que a l'audiència hem augmentat molt les conformitats, eh?, quasi doblat el nombre de conformitats a l'audiència, als judicis més importants, respecte a l'any anterior. En aquest moment hi ha tres fiscals dins d'aquest servei, que sobretot el que pretén és donar una resposta a l'advocat i..., quan hi és la voluntat de fiscalia, perquè hi ha fiscals que això de la conformitat..., «sí», «no», «a veure...» Has d'escoltar l'advocat, has de valorar les seves raons i després donar la resposta que ens toca. I en aquest sentit, realment, treballem.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte a l'increment de delictes contra l'ordenació del territori, del 2010, també respondrà el fiscal en cap de Barcelona, Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

Bé, mirava les dades del 2011: realment, delictes pròpiament contra l'ordenació del territori –el que denominariem «d'urbanisme»– en tenim dotze; és a dir, parlem d'una quantitat petita. Sí que és cert que abans del 2010 n'hi va haver un significatiu augment, d'una banda perquè la fiscal superior havia ja nomenat un fiscal d'urbanisme, que va començar a donar el seu resultat, tot i que era del 2008, potser el 2010, i es van revitalitzar i van arribar denúncies. I aquí també s'ha de saber que tenim des de la gran infracció urbanística de determinat ajuntament fins al que s'ha fet una caseta on no tocava, eh? I aquestes són les dues línies que treballem. A més, ara hi ha un delegat autonòmic per intentar coordinar tota aquesta matèria en tot el que és medi ambient, patrimoni històric i urbanisme.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte a violència domèstica que afecta la gent gran també respondrà el fiscal en cap de Barcelona, Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

La preocupació de la gent gran. Jo vaig estar en una reunió que va tenir la fiscal superior amb ells, amb un representant de la gent gran. És un problema que, tot i que al final realment té una conseqüència jurídica, és

molt difícil de tractar des de l'Administració de justícia, perquè hi ha uns components familiars, uns components de malalties, uns components d'angoixa, que no tenen pròpiament traducció en el que és la nostra actuació. Però, en tot cas, estem en contacte amb les responsables, amb les associacions de gent gran.

També la Fiscalia General va crear una figura a Madrid, un fiscal de gent gran, i la intenció de la fiscalia és buscar..., d'alguna manera, la gent gran el que intenta és tenir uns protocols d'actuació, de denúncia ràpida, que pugui donar una resposta immediata. Però, evidentment, com també ja ha avançat una mica, abans, la fiscal superior, quan ells es troben que la resposta judicial exigeix unes mesures de portar a fora de l'àmbit familiar aquell que ho està causant, sobretot quan és dins de l'àmbit familiar..., no tots els problemes de la gent gran vénen de l'àmbit familiar, vénen també de l'àmbit assistencial, de la gent que, en teoria, els cuida, de la gent d'última hora que arriba a estimar i no se sap què estima, si la persona o la cartera. I, bé, hi ha molts problemes.

I, en aquest sentit, bé, treballem des de la vessant en què realment nosaltres podem aportar, que és facilitar..., rebre la denúncia, facilitar treballar des de l'oficina d'atenció a la víctima, eh?, perquè se sentin des del primer moment recolzats, facilitar tot el que sigui aquesta tasca de rebre la informació, tractar-la amb una certa intimitat, i després donar la resposta penal amb aquestes particularitats, ja que, sobretot, si és al final a l'àmbit familiar, és complicat de gestionar i ens pot passar, una mica, el que ens passa en molts casos de violència domèstica, que després, el dia del judici, no volen anar a declarar si és el seu fill el que està a la banqueta.

La fiscal superior de Catalunya

A més, en l'àmbit, diguem-ne, estrictament penal, la fiscalia sí que efectua visites a determinats centres d'internament de gent gran, per garantir que estiguin en les condicions adequades, que aquesta també seria una faceta, jo penso que més fàcilment controlable. El més difícil, com explica el fiscal en cap de Barcelona, és quan l'abús es produeix en l'entorn de la llar, en la intimitat, bé pels fills o bé per tercers cuidadors. En aquest any vostès deuen haver vist que la fiscalia ha formulat alguns escrits d'acusació –ja hem començat a formular escrits d'acusació. Considerem que aquell cuidador que buida el compte de la persona que cuida, doncs, està..., des de l'estafa, l'apropiació indeguda. I realment ja hem iniciat aquest camí, perquè ens pre-ocupa.

També hem quedat amb les representants –i nosaltres ho hem acordat– de fundacions tutelars, d'establir un mecanisme perquè, quan detectin aquesta gent gran que té cuidadors que abusen de la seva situació, ho puguin comunicar a la fiscalia per veure com hi intervenim.

Per tant, som conscients que hi ha una situació... L'única intervenció no és la de la fiscalia, evidentment; hi ha assistents socials, fundacions tutelars. Però sí que els hem fet saber que en tot el que és el nostre àmbit es-

tem, nosaltres, receptius a qualsevol informe i per co-ordinar, sabent la dificultat, una mica, que exposava el fiscal en cap: que quan els abusadors són fills, en matèria d'abús, diguem-ne, de la disponibilitat econòmica o de patrimoni, ens trobem –parlant-ne amb el fiscal responsable de Barcelona– que impugnen moltes tuteles pel tema de la gestió econòmica. Per tant, hi han aquests problemes, però sí que és cert que moltes vegades es dificulta que el pare o la mare vulguin denunciar el propi fill. Per tant, tenint en compte aquesta peculiaritat, jo penso que és un camí que s'ha iniciat; possible-ment abans existia, però no es denunciava. En aquests moments està començant a aflorar i, per tant, comencen a articular-se –dintre de la dificultat que dèiem de les polítiques públiques– els mecanismes, una mica, almenys per donar la garantia que hi han entitats, organismes que respondran davant d'això. Però és un tema molt complex i que ens preocupa.

Respecte al setge del Parlament de Catalunya, vostè ha preguntat per què la fiscalia no va anar contra els convocants. Bé, jo li he de dir que, respecte a la fiscalia, es va començar la instrucció, immediatament va passar la instrucció a l'Audiència Nacional i en aquests moments s'està debatent un tema de competència. Per tant, vull dir, és un tema en el qual la Fiscalia de Catalunya no s'ha definit i que la instrucció encara està completant-se, eh? I, per tant, en aquests moments no és el moment en què la fiscalia s'hagi definit. Quan es tinguin totes les proves, tots els elements, serà el moment en què s'ha de fer una decisió. Que en aquests moments s'està en un tema de tramitació del tema de competència, encara, eh?

Bé, respecte al senyor Milà, d'Iniciativa els Verds... Ah!, respecte a si hi ha hagut canvi –vostè pregunta– de criteri respecte a com tramitar determinades denúncies per Mossos, si hi ha algunes estrebades que es poden tramitar per falta..., és a dir, si hi ha alguns atestats que s'elaboren de manera diferent i que hagin pogut influir en les estadístiques. Hi respondrà el senyor Josep Maria Casadevall.

El fiscal provincial de Girona

Bé, preguntava si ens consta... És que no ens consta; ho hem comentat i ni a mi, a nivell concretament de Girona, ni als altres fiscals en cap..., no tenim constància que hi hagi hagut cap canvi de criteri per part de Mossos a l'hora de registrar o de tipificar inicialment una determinada infracció, una determinada denúncia, com un delictes de robatori o com un delictes de furt. En qualsevol cas, això seria una cosa que podria saltar, es podria descobrir, si quan es rep declaració de la víctima en seu judicial explica clarament que el que li han fet és una estrebada de la bossa; nosaltres, a nivell de tot el tràmit posterior i de registre intern, ho consideràvem com un robatori i no com un furt. Però quant a les xifres, doncs, no consta. I precisament, doncs bé, un dels delictes que han augmentat són els robatoris amb violència; per tant, aniria en contra, una mica, d'aquesta dissimulació de dades. Però constància que hi hagi un canvi de criteri, jo almenys no en tinc i, pel que hem comentat amb els altres, cap en té, de constància.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte a la situació dels centres d'estrangers, els CIE, respondrà el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

En aquesta matèria, d'una banda hi ha un fiscal encarregat de la matèria d'estrangeria, que precisament uns dies abans ja havia visitat el centre, també per veure inclús l'aspecte sanitari del que hi ha, eh? Hem de ser conscients que el centre de Barcelona està normalment ple, però està normalment ple no d'estrangers que són de Barcelona, per entendre'ns, i que van al centre, sinó que ens els porten directament de les Canàries o d'on sigui, eh?, i arriben aquí.

En aquest cas concret, he de dir que no només el fiscal, sinó sobretot el jutge van fer una feina extraordinària. És a dir, el dia..., si no el següent, als dos dies, estaven ja declarant tots els responsables policials i mèdics del centre per valorar si hi havia hagut alguna anomalia, alguna imprudència, alguna deixadesa de funcions que pogués tenir un tractament penal. Jo crec que es va fer una feina... Primer ja s'estava visitant el centre, si estava bé, i amb aquesta desgraciada situació es va fer una investigació judicial, que és la que a nosaltres ens corresponia tant des de la vessant judicial com des de la vessant fiscal, i no es va detectar que hi hagués cap situació que pogués tenir una resposta penal.

La fiscal superior de Catalunya

En qualsevol cas, som conscients que cal un reglament –i d'això el mateix Ministeri de l'Interior també n'és conscient– de regulació d'aquest centre com a centre d'internament. I, per tant, jo he llegit i he tingut notícies que s'elabora aquest reglament, eh? Per tant, és necessari. No serà un reglament penitenciari, però sí d'un centre d'internament. Perquè per part dels mateixos funcionaris de policia... –i això li ho comentaven al responsable d'estrangeria de la fiscalia–, han de saber exactament quines són les seves funcions, delimitacions, quins són els drets; hi ha d'haver una delimitació d'això. I, per tant, és una garantia per a tothom, per als interns però també per als funcionaris que treballen allà, eh? I em consta que s'està, ja, elaborant.

Respecte als MENA, o sigui, als menors estrangers no acompanyats, respondrà el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

En primer lloc, donar les gràcies als que han felicitat expressament el fiscal degà de la secció de menors, perquè realment crec que fa una feina extraordinària, que fa molts anys que la fa i que és un referent en tota aquesta matèria. O sigui que agrait i de part seva li ho agrairé personalment.

El tema dels menors estrangers no acompanyats se'n ha plantejat sobretot en matèria de subsaharians quan, amb la documentació que porten, aparentment representa que són menors d'edat, però ja des d'un primer...

eh?, i la visualització dóna una idea que no ho són. Es planteja aquest problema. La fiscalia –la secció de menors– té interès, evidentment, individual de protegir cada menor, però també té interès que els centres de menors realment tinguin els menors. No hi ha res pitjor que col·locar un jove de vint-i-cinc anys dins d'un col·lectiu de gent jove de setze o disset anys, no? Aleshores, la fiscalia en això intenta ser molt curiosa i en cada cas ofereix fer totes les proves mèdiques; no es poden fer si ell no vol i, en aquest cas, ens trobem evidentment amb joves que... I ho dic per l'últim que vam comentar amb el fiscal degà, que tenia una aparença de vint-i-cinc i, a més, estava..., bé, intentava entrar dins del sistema de protecció. A més a més, en això tenim una altra possibilitat de recerca, perquè realment amb el Síndic de Greuges tenim una relació molt estreta, hi col·laborem molt i contínuament ens pregunta, i ens pregunta informació sobre situacions d'aquestes que li arriben. I per part de la fiscalia, en tot cas, se li dóna sempre una resposta completa de quina ha estat l'actuació amb aquell menor.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte al tema... El que ha preguntat el senyor Salvador Milà respecte..., el tema, en definitiva, jo he entès que era el tema de Rasquera i, en definitiva, les limitacions a l'autoconsum i, bé, quina és la postura de la fiscalia. Respondrà el fiscal en cap de Tarragona.

El fiscal provincial de Tarragona

Sí, quant al tema aquest que s'exposava, és cert que l'autoconsum de droga no és delictiu, però clar, quan parlem d'autoconsum ens referim a un autoconsum individual, no a un autoconsum col·lectiu. Quan van sortir les informacions periodístiques arran del projecte que té el municipi, doncs, la fiscalia va obrir unes diligències informatives amb la finalitat de demanar a l'ajuntament que ens facilités còpia de les resolucions, còpia íntegra de l'expedient i tota la documentació complementària; s'està examinant, s'està analitzant el contingut, eh?

Jo aquí voldria recordar la Llei d'estupefaents, de 8 d'abril de 1967, eh?, que es va promulgar amb la finalitat d'incorporar la Convenció de Nacions Unides de l'any 1961 en el nostre dret intern. Clar, aquesta llei parla que per cultivar plantes destinades a obtenir droga, doncs, cal l'autorització administrativa, no?, que actualment és l'Agència del Medicament i Productes Sanitaris. Si hi hagués aquesta autorització, llavors es podria parlar, doncs, de consum legal. Però si no hi hagués aquesta autorització, llavors, doncs, potser hauríem de fer un pensament.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, en tot cas, estem amb diligències informatives. Nosaltres som conscients que, conforme a l'article 65 de la Llei de règim de bases locals, tant per part de la mateixa Delegació del Govern de la Generalitat com de la Delegació del Govern del mateix Estat estan legitimats per impugnar la nul·litat de l'acord, per-

què hi han qüestions que poden ser..., ho veurem en aquest cas; encara no s'ha començat a cultivar. Quan es comenci a cultivar la fiscalia s'anirà definint. A dia d'avui poden haver-hi acords que, sense ser delictius, siguin il·legals, eh? I plantejo: una persona que fuma un porro pel carrer, doncs, no serà penal però possiblement tingui una sanció administrativa. Per tant, quan parlem d'il·legalitat no pensem només en la il·legalitat penal. Hi ha il·legalitats administratives, hi ha il·legalitats penals.

La via de la fiscalia és una via complementària a la via de les altres administracions. I, com deia el fiscal en cap, nosaltres en aquests moments el que fem és recaptar documentació: quin ha estat l'acord de Ple, quina ha estat l'assessoria, si estan acreditats els requisits que exigeix la jurisprudència, identificació de consumidors, no gran nombre de consumidors, que no hi hagi excedent, que no hi hagi ànim de lucre, que hi hagi mesures de protecció perquè és una situació de risc respecte a tercers. Per tant, per acreditar totes aquelles situacions en què la jurisprudència s'ha pronunciat respecte a consums de col·lectius petits –de trenta, quaranta, cinquanta persones– d'ús terapèutic, donades les macromagnituds, en aquests moments recaptem molta informació. Això no vol dir que paral·lelament altres administracions, amb una altra via legal, que és la que els competeix, doncs, puguin fer la seva trajectòria.

Per tant, diguem que és un tema que és viu i que nosaltres anem recaptant informació. Si el fiscal en cap vol afegir alguna cosa més...

El fiscal provincial de Tarragona

A l'espera, doncs, d'acabar de rebre el conjunt de la documentació, no?, i d'examinar-ho. És un projecte, doncs, en què tampoc es poden avançar esdeveniments i, en principi, el que cal fer és estudiar-ho detingudament. Però el tema del consum compartit..., és veritat, el consum compartit, la jurisprudència considera que no és delictiu, però es requereix que sigui un grup reduït, que sigui en lloc tancat, que siguin persones addictes, que no hi hagin contraprestacions especulatives, que sigui un consum immediat; en definitiva, que no hi hagi un risc de difusió a terceres persones.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte a la pregunta dels delictes amb relació als alcaldes per manca de tractament d'aigües, respondrà el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

Ja fa molts anys, el fiscal que aleshores era fiscal delegat de Medi Ambient a la Fiscalia, aleshores, del Tribunal Superior de Justícia, va iniciar una via, que era en aquells casos en què en poblacions –normalment petites, o inclús urbanitzacions– hi havia un sistema d'abocament a cabals públics –abocaments tòxics. Quan entenia que l'alcalde, la conducta del alcalde havia estat passiva enfront d'aquest fet, que era un fet

permanent..., va començar a fer acusacions per delictes contra el medi ambient i a obtenir sentències condemnatòries. Això va provocar una línia d'actuació que, certament, les últimes sentències –l'última molt recent– han establert que quan l'alcalde realment ha fet gestions per intentar obtenir solució al problema, mitjançant finançament per tal..., en aquest cas no era típica la conducta i la resposta havia de ser l'absolució.

Això evidentment provoca replantejar tota la nostra actuació. A més, també, en aquest cas hi ha un nou fiscal delegat –nomenat per la fiscal superior– per a tot Catalunya en matèries de medi ambient i, evidentment, estem en aquesta fase de reconsiderar, reestudiar. I si finalment la postura fos aquesta interpretació jurisprudencial, lògicament, inclús a les causes que estiguessin pendents, naturalment, hi aplicaríem aquest criteri; no només a les que estiguem investigant, sinó a aquelles que inclús n'hauríem pogut fer una acusació.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte a la lentitud a determinats casos de corrupció i concretament el tema del Palau, bé, jo..., respecte a determinats casos de corrupció, quan són fraus amb una certa enginyeria financera, ja només el fet de recaptar, doncs, la documentació a vegades costa bastant i, per tant, són delictes bastant complexos, eh?, a diferència dels que abans citàvem: el que és un robatori amb força, unes lesions. Per tant, requereix, eh?..., com requereixen també els delictes a nivell d'ordenació del territori, que requereixen també moltes vegades dictàmens, plans urbanístics, estudi.

Dit això, respecte al tema del Palau, l'actual jutge instructor, Josep Maria Pijuan..., la fiscalia constata que la instrucció segueix el seu ritme –el ritme que havia de tenir– i joestic amb la confiança que en un termini no massa llarg la fiscalia podrà, doncs, exercitar l'acció penal corresponent. Per tant, penso que sí, que, vull dir, hi ha una sèrie de, diguem-ne, actuacions en les quals s'espera dictamen de determinats organismes, però que, per la resta, la instrucció em consta, pel fiscal que actua allà, que és una instrucció que es fa, eh?

Bé, respecte a l'article 510, la necessitat de modificar..., en matèria dels delictes de discriminació, plantejada també. Bé, moltes vegades es diu que si a Catalunya, a Barcelona –a vegades m'ho pregunten– tenim més problemes d'aquests que a la resta de l'Estat. No tenim més problemes de la discriminació de grups, vull dir, amb plantejaments de la discriminació, de mentalitat, doncs, neonazi, amb molta bel·ligerància a nivell d'actuacions determinades. El que passa és que sí que és cert que des de fa un temps aquesta fiscalia s'ha caracteritzat, penso jo, per posar el nord, en el sentit de dir: «Fins aquí», per posar límits, crear una fiscalia especialitzada i intervindrà sistemàticament. He de recordar que hem tingut moltes intervencions respecte a la llibreria Europa. Per tant, hi ha una voluntat de definir quins són els límits de les actuacions. Amb tot això, el que hem constatat..., i penso que som una fiscalia que, com que tenim moltes actuacions –la llibreria i les actuacions de determinats grups, públicament, a través d'internet o a través de cançons clara-

ment i bel·ligerantment d'incitació a la violència–, hem actuat.

I sí que hem constatat –que és el que se'm preguntava– la problemàtica de l'article 510. Nosaltres hem vist –i així ho plantejem– que l'article 510 del Codi penal està sent interpretat com la provocació al delictes, i nosaltres voldríem que, ja que no és provocació al delictes perquè plantejem que no..., però atès que alguna sentència del mateix Tribunal Suprem apunta en aquesta línia, hem plantejat una reforma que deixi clar que és incitació al delictes, que és molt diferent, perquè la provocació requereix unes formes determinades. Per tant, sí, és cert, s'ha demanat la modificació, no perquè considerem que l'article actual, el 510, sigui taxatiu, sinó perquè la interpretació que se n'ha fet en alguns casos ens dóna uns resultats positius però en altres casos ens deixa, una mica, amb el desconcert.

I, per tant, pensem que en un tema d'una qüestió de tècnica legislativa, doncs, caldria reformar. I, per tant, sí, s'ha fet una proposta en aquest sentit.

Bé, respecte a les preguntes d'Esquerra Republicana, les propostes de l'accés a la carrera fiscal, ja ho ha contestat el senyor Josep Maria Casadevall al dir que en aquests moments estem tots recollocant-nos amb aquesta crisi i amb la limitació ja de places.

Respecte a les actuacions de Plataforma per Catalunya i el tema de Badalona, respondrà el senyor Martín Rodríguez Sol.

El fiscal provincial de Barcelona

De fet, el tema de Plataforma per Catalunya..., la fiscalia de Barcelona ja ha fet una acusació directa contra el president del partit en un cas concret, que era per un fulletó electoral que havien repartit dins de l'àmbit, almenys, de Vic. Es formulava acusació contra ell i contra la persona física que sabíem que havia encarregat el fulletó. Finalment la sentència va ser condemnatòria, perquè s'entenia que el contingut realment era típic i, per tant, ja era una part important. Però l'autoria material del màxim responsable del partit va dir el jutge que no havia estat suficientment acreditada i, per tant... Però nosaltres ja vam fer aquesta acusació.

En algun altre cas..., tenim també pendent, eh?, de valorar alguna altra actuació i, de fet, a l'última, també en ocasió de les últimes eleccions, vam tenir diferents denúncies i investiguem a fiscalia, a veure quin és realment l'abast, per això també, una mica, d'aquests problemes, i perquè de moment el tipus penal també en algun cas exigeix que sigui amb violència, i aquest concepte ens pot fer trontollar alguna acusació.

Bé, també més o menys n'ha fet esment la fiscal superior. En tot cas, sí que estem molt pendents de tots els temes de xenofòbia, eh?, i intentarem fixar els límits de convivència, i en tot allò que pugui afectar d'una manera o d'una altra estarem pendents. Estem amb un protocol amb els Mossos d'Esquadra, de manera que qualsevol actuació, inclús amb caràcter preventiu, que pugui suposar que es pugui cometre un delictes, perquè...: anuncien un concert amb una intervenció d'una determinada persona que ja sabem que les can-

çons, la lletra i tal, poden ser..., o una conferència en la qual pugui actuar un determinat personatge que ja té un perfil ics, eh?... , garantint també, realment, el dret a celebrar l'acte i el dret a poder participar. És a dir, només fer una tasca de vigilància o una tasca de recopilació de dades, que després, en tot cas, ens pugui permetre actuar. En alguns casos se'ns fa la denúncia, l'estudiem i ja no actuem perquè realment no hi ha prova suficient que aquella persona hagi de cometre un delictes; parlem també, una mica, d'un caire preventiu o d'un caire de poder assolir, en aquest cas, la prova suficient per després portar endavant una acusació.

Però, com ha dit la fiscal superior, és un tema realment que ens preocupa molt i que hi estem directament a sobre, per tal de poder garantir aquest àmbit de convivència per a tots.

La fiscal superior de Catalunya

Respecte al robatori de coure, doncs, respondrà el fiscal en cap de Girona, Josep Maria Casadevall.

El fiscal provincial de Girona

Bé, quant a la variació o l'evolució dels delictes de robatori de coure –les dades més concretes jo les tinc a Girona, però pel que hem comentat són extrapolables–: no ha augmentat, sinó que ha disminuït. Jo crec que les iniciatives que s'han pres, de controlar la tornada en el circuit comercial, per dir-ho així, d'aquell coure..., perquè del coure que roben, alguna cosa n'han de fer: o se l'emporten a l'estranger o el porten a deixalleries o a altres centres o a altres empreses. Llavors, aquests controls sobre aquestes possibles empreses comercialitzadores estaven produint efecte perquè dificulten la sortida i l'aprofitament per part dels lladres.

Ara bé, si no roben coure també roben altres metalls. I últimament roben bateries de les antenes repetidores de telefonia mòbil, eh? Són bateries que tenen allà per a quan falla el subministrament elèctric. Se les emporten. Ningú ho detecta mentre no falla el llum; així que falla el corrent, llavors el sistema alternatiu, que és la bateria, doncs ja no hi és, no? Bé, doncs, hi ha hagut desenes de robatoris d'això. Per tant, és una cosa que, bé, hi ha un mercat, que s'ha de lluitar contra el mercat i potser tipificar diferent alguna d'aquestes conductes de robatori, perquè moltes vegades són furts i tenen una pena ínfima.

Però, en qualsevol cas, les iniciatives han tingut un resultat favorable des del punt de vista de l'evolució del nombre d'infraccions que s'han comès.

La fiscal superior de Catalunya

Bé, respecte al català requerit per exercir de fiscal a Catalunya –la valoració, vostè ens ha demanat–, que és la proposta de la consellera, em sembla que ha dit, de Justícia, eh?, Pilar Fernández Bozal, bé, nosaltres ja el tenim no com a requisit, però sí com un criteri de valoració i de preferència. També, amb la situació actual, si nosaltres haguéssim demanat aquest re-

quisit no hi haurien fiscals a Catalunya, perquè és una altra vegada... Quan moltes vegades a mi se'm parla d'aquest tema dic: «Bé, però comenceu a donar-nos fiscals que almenys s'hi estiguin..., només demano tres anys –tres anys– perquè el puguin parlar.» Perquè és el que abans explicàvem: vénen els fiscals aquí amb la voluntat d'anar-se'n en un any. El primer que fem, abans que prenguin possessió i facin el jurament o la promesa..., el primer que fem és: els reunim a tots i els diem: «Aquestes són les eines en català. No heu de tenir mai cap problema amb el català, tothom es pot expressar en la llengua que vol i si teniu qualsevol dubte pregunteu als companys o truqueu per telèfon a aquest telèfon d'urgència que ens dona Generalitat..., qualsevol cosa.» Aquesta gent fa la immersió, perquè al dia següent ja se'n van a fer judicis i guàrdies amb tots els atestats en català. Per tant, la immersió no és a breu termini, és immediata.

Hem constatat que en tres, quatre mesos, aquesta gent està en condicions d'entendre el català. L'entén, però no els podem demanar que el parlin perquè en tres, quatre mesos no el poden parlar. Què passa? Que quan ja comencen una mica a atrevir-se amb el «bon dia», «bona tarda», «i vostè què vol?», o el que sigui, se'n van. I al cap d'un any tornen. Hem constatat... –tornen uns altres. (*Rialles.*) I tornem a començar el procediment.

Per tant, fins ara la fiscalia ens hem mogut amb uns paràmetres que hi han sigut cada any –cada any, cada any. I, fent una mica de broma, potser hem aconseguit, vull dir, que pràcticament el 80 per cent de les fiscalies del territori entenguin el català. Però estan repartides pel territori. Nosaltres cada any seguim fent la mateixa tasca. I en aquests moments, fins que no hi hagi una certa estabilització de la gent que ve, per nosaltres és un impossible.

Respecte a la introducció de les taxes judicials, bé, la valoració que fem és que caldrà veure-ho. Tenim poques dades en aquests moments per fer una valoració; no sabem en què repercutirà. Jo no em voldria anticipar perquè és un tema molt nou i, per tant, encara no sé en què repercutirà, eh?

Respecte a la senyora Elena Ribera, de Convergència i Unió, en el tema de la possibilitat de concentració d'assenyalaments, li he de dir que nosaltres demanem ja de manera sistemàtica a tot Catalunya per aconseguir ja, diguem-ne, optimitzar els recursos humans. És que ja és una qüestió de rendibilitat o d'eficàcia o d'eficiència, en concepte, ja, organitzatiu. Tenim tants fiscals; no tenim un fiscal per òrgan judicial. I sistemàticament la fiscalia demana concentració d'assenyalaments. És cert: en els casos aquells que no hi ha concentració d'assenyalaments i assenyalen dues vistes avui i tres vistes demà, i poden ser..., si la seu de la fiscalia està en un lloc, han d'anar a un altre i fer el viatge i tornar per dos judicis, a vegades no hi podem anar. Però és que ara, sistemàticament, la fiscalia informa la Inspecció Fiscal i el Consell General perquè instin els jutges a fer concentració d'assenyalaments i, per tant, a optimitzar els pocs recursos que tenim, eh? Per tant, sí que estem interessant sistemàticament concentració per optimitzar els fiscals que tenim.

Quant a l'esforç de connexió amb la Fiscalia General en tema informàtic, hi és, aquest esforç, però és un tema que nosaltres veiem molt complicat, eh?, molt complicat a nivell informàtic. Es fa i veurem com acaba, perquè, paral·lelament, aquí es promou un altre sistema integrat de fiscalia amb jutges, que és l'e-justícia. cat. I, per tant, ho veurem, eh?, veurem què passa.

Respecte al pressupost singularitzat –pràcticament ja per acabar–, efectivament, ha sigut el primer any que se'ns ha donat el pressupost singularitzat, després d'haver-hi estat insistint, i, a més, és que era una qüestió que s'exigia en l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, que es donés el pressupost singularitzat al ministeri fiscal a Catalunya, per saber quins mitjans s'hi destinaven i si eren uns mitjans proporcionals. Nosaltres, una vegada que hem tingut el pressupost singularitzat, hem vist que la fiscalia ocupa, respecte al Departament de Justícia, si és respecte a tot el pressupost, em sembla que és un 2 per cent, i si és respecte a les relacions amb l'Administració de justícia, és un 4 per cent, la qual cosa ens permet, a l'hora de la comissió mixta, saber de què estem parlant. És la primera vegada que se'ns ha donat el pressupost i em sembla que juntament amb Navarra, vull dir que... –i potser alguna més–, és l'única fiscalia que en aquests moments té pressupost singularitzat. S'hi ha d'anar i s'hi ha de tendir, perquè permet, llavors, a l'hora de parlar de mitjans, saber de què estem parlant.

I quant a reincidents de sistema informàtic, sí, és veritat, no s'ha creat el registre promès; havia d'haver començat a funcionar el gener del 2012. No el tenim, el registre informàtic de faltes. Per tant, demostrar habitualitat o reiteració a l'hora de demanar la localització permanent o alguna mesura, ens és molt difícil. Hem aconseguit, a través de Fiscalia de Catalunya, crear un sistema informàtic propi, però, clar, no ens dona les dades de la resta de l'Estat, la qual cosa ens limita una mica.

Bé, i per part de la fiscalia, jo crec que hem contestat a les preguntes que se'ns han fet.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Teresa Compte. Realment ha estat un informe exhaustivíssim i crec que no procedeix ja obrir segon torn, perquè ha explicat més coses de les que li havien preguntat, cosa que li agraïm, per l'interès que demostra. Sí que li vull demanar, en nom de la comissió, formalment, que quan disposi del text definitiu de la memòria del 2011 ens la faci arribar, si bé l'examinarem..., que hagi de tornar-la a explicar, excepte que els grups acordéssim per majoria una altra cosa. Però li agraïm aquest esforç d'anticipació. Jo crec que des del punt de vista de l'actualitat política i mediàtica també, per què no dir-ho, és important escoltar aquesta fiscalia, que realment està fent una tasca molt important a Catalunya. I jo crec que en nom de tota la comissió li puc dir, sense equivocar-me, que agraïm l'esforç que fan i que es nota i que, a més, demostra una especial sensibilitat per la realitat del nostre país.

Res més. Agrair-li, doncs, a la senyora Teresa Compte, també a la Cinta Piñol, eh?, la tinent fiscal de Lleida, al senyor Xavier Jou, de Tarragona, al senyor Casadevall, de Girona, al senyor Martín Rodríguez Sol, de Barcelona, doncs, les seves intervencions i la informació tan detallada. Esperem que no els hàgim atabalat massa, però, en tot cas, saben que la nostra feina és aquesta, en nom del poble de Catalunya, doncs, expressar-los les preocupacions que al voltant del món de la justícia i de la persecució penal interessin als ciutadans. I crec que ho han fet a satisfacció de tothom.

Moltes gràcies.

Suspenem la sessió, estrictament perquè puguin abandonar la sala, i farem a continuació els punts de l'ordre del dia que resten.

La sessió se suspèn a la una del migdia i es reprèn a la una i cinc minuts.

La vicepresidenta

Ilustres diputades i diputats, reprendríem la sessió de la comissió d'avui.

Proposta de resolució

sobre la reobertura del Servei d'Informació i Orientació a les Víctimes del Terrorisme (tram. 250-00827/09) (retirada)

S'hi incorporaran de seguida la resta de membres d'aquesta comissió. I, abans de donar la paraula al senyor Pere Aragonès per a la defensa de la seva proposta de resolució, que és el punt número 2 de l'ordre del dia, ja els anuncio que s'ha retirat el punt número 3 i s'ha posposat la número 4.

Proposta de resolució

sobre l'atenció als adolescents a la Ciutat de la Justícia (tram. 250-00810/09)

Comencem, doncs, amb la Proposta de resolució sobre l'atenció als adolescents a la Ciutat de la Justícia; per a la defensa d'aquesta proposta té la paraula el senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució, que ha estat presentada pel nostre grup parlamentari i en concret per la diputada Carme Capdevila, fa referència a les infraestructures actuals que hi ha la Ciutat de la Justícia, que serveixen per acollir els menors que són trobats al carrer, els que estan en un CRAE i que marxen sense l'autorització, o els menors estrangers que hi han a Catalunya i que no estan acompanyats. Per tal de mirar, doncs..., i iniciar el procés de quin és el destí que es dona a aquests menors, tant el seu acolliment com les actuacions que

han de fer des de serveis socials, es traslladen, quan se'ls troba pel carrer, per part de l'autoritat –en aquest cas de Mossos d'Esquadra o Guàrdia Urbana–, a les dependències de la Ciutat de la Justícia.

Les infraestructures on són acollits aquests menors, mentrestant no es troba, doncs, o no es determina el seu destí, en un termini de vint-i-quatre hores, tenen les mateixes característiques que aquelles en què es posen les persones detingudes o privades de llibertat, no? I, per tant, doncs, agafem criatures que trobem pel carrer i que se les trasllada a la Ciutat de la Justícia per determinar-ne el seu destí, si es dona..., tal com determina la llei –si es posen en un centre de menors o si pot haver-hi algun tipus d'acolliment alternatiu en família, etcètera. Doncs, se'ls situa a les mateixes cel·les que estan pensades per a contenció i aïllament, no? Per tant, sembla que equiparem els menors que trobem pel carrer al cas de menors que estan detinguts o privats de llibertat.

A més, tal com ens va explicar el síndic de greuges a la comissió del Síndic de Greuges del Parlament quan va exposar el seu informe com a autoritat de prevenció de la tortura, les dues àrees –tant els menors que són trobats al carrer i traslladats a la Ciutat de la Justícia com els menors detinguts o privats de llibertat– estan situades de manera contigua, no? I, per tant, això genera, doncs..., evidentment, més enllà de les condicions específiques de les cel·les on es posen aquests menors, el fet que estiguin amb els menors detinguts genera problemes evidents i no és..., el tractament que es dona a aquests menors, per tant, no té la dignitat suficient.

Per tant, nosaltres hem presentat aquesta proposta de resolució en què en la part resolutiva s'insta el Govern de la Generalitat a buscar, dins de la Ciutat de la Justícia, una nova ubicació per atendre, en un entorn més amable, educatiu i acollidor, els adolescents de protecció fins que se'ls pugui assignar el recurs que requereix la seva situació. Per tant, és una proposta de resolució molt simple: adequar l'espai per a allò que realment s'està utilitzant i, si no, trobar-ne un altre.

Tenim una esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió, en el sentit de vincular-ho a la disponibilitat pressupostària. I ja avanço que hem arribat a una transacció en què, al final del nostre text, s'afegiria el text «adaptant-se a la despesa pressupostària i recursos humans disponibles».

Res més. Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Aragonès. Entenc, doncs, que el torn de defensa és ara per a Convergència. Té la paraula la senyora diputada.

Elisabeth Abad i Giralt

Sí, gràcies, presidenta. Certament, hem arribat a una transacció amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, en el sentit que sí que és cert

que en la Ciutat de la Justícia es pot donar un cas com ell ha esmentat, però també és cert que actualment, dins del que són les competències pròpies del Departament de Justícia i pel que competeix a trobar un nou espai alternatiu per atendre els menors de protecció, que són els menors a què el senyor Aragonès feia referència, es poden buscar nous espais que no suposin un increment considerable tant de recursos pressupostaris, quant a obra, i recursos humans. També faig referència al que va dir en aquest sentit el síndic de greuges, que deia que, clar, davant de la situació pressupostària que vivim en aquests moments, que té el Departament de Justícia, es poden trobar alternatives a aquesta situació sense parlar d'un increment considerable de pressupost econòmic i de recursos humans.

Com que se'ns ha acceptat la transacció, nosaltres ens posicionarem a favor de la proposta de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè, senyora diputada. Ara, el torn de posicionament..., el Grup Socialista; senyora Agnès Pardell...

Agnès Pardell Veà

Gràcies, presidenta. El nostre grup es posiciona a favor d'aquesta proposta de resolució en els termes amb què han arribat a un acord entre el grup proponent, Esquerra Republicana de Catalunya, i l'esmenant, Convergència i Unió.

La vicepresidenta

Gràcies. Senyor Calbó, en nom del Grup Popular...

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Molt ràpidament, nosaltres..., per manifestar el vot favorable del nostre grup parlamentari a la proposta de resolució, amb la transacció incorporada. Dir una cosa: segurament, si aquestes qüestions s'haguessin tingut en compte al moment de la definició de l'equipament i la seva posada en marxa, estariem amb un problema ja resolt, no? I, per tant, ara corregim una qüestió que no es va preveure en el seu moment.

Dit això, malgrat això, dir: home, és evident, no? És a dir, la barreja dels menors de reforma..., és a dir, aquells que utilitzen l'espai de la Ciutat de la Justícia com a espai d'atenció dels menors, de protecció, a què es refereix la proposta de resolució, que utilitzen aquests espais com a espais de custòdia..., és evident que hem d'intentar que no es produeixi aquesta barreja perquè són situacions diferents i requereixen tractaments i solucions diferents.

Dit això, fer la referència que ja s'ha fet a les recomanacions del Síndic de Greuges respecte a aquesta qüestió, però n'afegiríem algunes a què també ell fa

referència, que crec que són igualment importants. No és només la qüestió de l'espai, sinó intentar revisar els circuits i els protocols perquè el temps d'estada a l'espera de l'assignació del recurs adient sigui el menor possible i, alhora, també, en aquest sentit, la revisió dels circuits d'atenció als infants escapolits dels centres de protecció, que és una altra recomanació que fa el Síndic de Greuges. I, per ja acabar aquesta qüestió, també demana que es garanteixi la dotació de personal i la seva formació especialitzada en matèria d'infància. És evident que si assolim totes aquestes qüestions, el tractament que donarem als menors de reforma, en la utilització dels espais de la Ciutat de la Justícia, serà més adient que fins ara.

Dit això, manifestar el nostre vot favorable a la proposta amb la transacció incorporada.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Calbó. L'honorable senyor Milà, en nom del seu grup, té la paraula.

Salvador Milà i Solsona

Sí, gràcies, senyora presidenta. Per donar suport a la proposta amb la transacció acordada, en el bon sentit que nosaltres ho fem de forma preventiva, considerant que el que primarà és la primera part i que, en tot cas, la segona part, de les disponibilitats econòmiques i pressupostàries, no condicionarà el compliment del primer punt.

No obstant, ja anuncio que nosaltres mantindrem la proposta de resolució que tenim presentada, subsegüent a la compareixença de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura, que va exposar aquests i altres temes en el seu informe, no com a Síndic de Greuges, sinó com a autoritat catalana, en la qual recollim aquest aspecte i els altres que s'han dit.

I, sí, assenyalar, respecte al que ha afirmat la intervenció del representant del Grup del Partit Popular, que enlloc està previst que necessàriament el tractament d'acollida a menors estrangers no acompanyats o a víctimes de maltractament hagi d'estar en un programa..., d'edifici de Ciutat de la Justícia. En tot cas, ha estat la programació o els protocols que tinguin establerts el Cos de Mossos d'Esquadra i el Departament de Justícia que els porten aquí. Però aquest no és un servei propi que hagi d'estar necessàriament a la Ciutat de la Justícia. I, per tant, en aquest cas, encara que no ve a tomb, no tenim per què dir que aquest és culpa del disseny de l'edifici, perquè l'edifici no ha d'estar pensat per a aquesta circumstància. Una altra cosa és que es vulgui aprofitar per economia processal o per economia de temps..., portar-los allà directament. Però no és propi –precisament d'aquí ve la queixa i d'aquí ve la proposta– que això hagi d'estar al costat d'un centre de detenció, ni que sigui de preventius.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà. Ara, la senyora de Rivera, per posicionar-se en nom del Subgrup Ciutadans.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. En idéntico sentido al manifestado por mis compañeros diputados. Efectivamente, ya cuando se construyó, cuando estaba en fase de construcción la Ciudad de la Justicia, desde muchos colectivos se hizo mención de las condiciones de las celdas donde pasaban los detenidos y en caso concreto, también, donde están los menores. No es un espacio adecuado.

Nosotros votaremos a favor de la propuesta de resolución en los términos en que se ha alcanzado..., pero también esperando que, efectivamente, no prime el criterio economicista, sino que realmente se resuelva el asunto de raíz, porque no es un lugar para..., o sea, los menores no acompañados..., los menores no tienen que ser tratados como unos delincuentes que estén a la espera de juicio.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè, senyora de Rivera. Entenc que el senyor Aragonès, com que s'ha posicionat i ha mostrat la seva satisfacció per aquesta unanimitat que es donarà en aquests moments, no vol tenir ús de la paraula. *(Pausa.)*

Doncs, passem directament a la votació.

Unanimitat a favor, tal com havien expressat oralment *(la vicepresidenta riu)* els seus portaveus de grups. Gràcies.

Ara... *(Veus de fons. Pausa.)* Sí, el 3 retirat, ha estat... *(Veus de fons.)* Sí, sí, ja els ho he anunciat.

Sollicitud de sessió informativa

amb la consellera de Justícia sobre la situació en què quedaran els serveis de rehabilitació, reinserció, formació, educació i assistència jurídica que es presten als centres penitenciaris com a conseqüència de la reducció de la jornada del personal interí (tram. 354-00155/09)

Passem, doncs, a la defensa... Ens han comunicat que seria favorable que poguéssim tractar les peticions de compareixença en funció dels grups que les han presentades.

Per tant, en primer lloc faríem el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; senyor Milà... Passem primer, de manera separada, el punt número 5.

Salvador Milà i Solsona

És a dir, fem la defensa un per un o fem la defensa...?

La vicepresidenta

El 5, eh?

Salvador Milà i Solsona

D'acord, d'acord.

Dolors Gordi i Julià

Per part nostra podríem fer dos blocs: votar juntes 6, 8, 14 i 17, per una banda, i la resta per una altra.

La vicepresidenta

Un moment, 6, 8...

Dolors Gordi i Julià

...6, 8, 14 i 17.

La vicepresidenta

...6, 8, 14 i 17.

Dolors Gordi i Julià

I per una altra banda tota la resta.

La vicepresidenta

Però seria... (*Veus de fons.*)

Salvador Milà i Solsona

Senyora presidenta, si em permet...

La vicepresidenta

D'acord, això...

Salvador Milà i Solsona

No, no, presidenta...

La vicepresidenta

Sí, senyor Milà...

Salvador Milà i Solsona

No, jo demano que es votin... (*Remor de veus.*) Jo el que he dit és que, si es volia, es podia fer...

La vicepresidenta

La defensa...

Salvador Milà i Solsona

...una defensa agrupada, sistemàtica, però la votació la demanaré...

La vicepresidenta

La farem separada.

Salvador Milà i Solsona

...la demanaré separada, punt per punt, eh?

La vicepresidenta

Molt bé. Doncs, anem al 5, senyor Milà.

Salvador Milà i Solsona

El 5 és demanar la..., va ser una petició de compareixença preventiva, que per desgràcia el fet de l'aprovació de la Llei de mesures fiscals i financeres fa necessària, que és demanar que comparegui la consellera de Justícia perquè expliqui com pensa organitzar els serveis de tot el que és tractament, resumidament, a partir de la incidència que tindrà el fet que quasi el 75 per cent del personal d'aquest servei és interí i, per tant, tindrà una forta incidència, que ella ha tingut per bé manifestar-nos també particularment. I, per tant, seria interessant, amb el marge que ella es fixi per poder comparèixer, que expliqui, doncs, com quedarà reorganitzat aquest servei i quina incidència tindrà la reducció d'interins.

Sabem que en aquest moment s'està treballant en aquest tema, pel que hem llegit a la premsa, amb tot el personal. I creiem que és un servei prou sensible perquè se'ns expliqui oportunament l'estructuració d'aquest servei.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà. Cap grup vol intervenir? O passem a la votació? (*Agnès Pardell Veà demana per parlar.*) Senyora Pardell.

Agnès Pardell Veà

Bé, el nostre grup dona recolzament a aquesta proposta, com no podia ser d'una altra manera, atès que es va fer ressò de les peticions que havien presentat els sindicats respecte a la necessitat d'excepcionar aquest grup de les reduccions, tant pel que fa a jornada com pel que fa al seu salari.

Lamentem que precisament en el Ple de la setmana passada, que es va posar a votació la Llei de mesures fiscals i financeres, no obtinguéssim el recolzament del Grup de Convergència i Unió pel que fa a aquesta mesura. I després, en el moment en què es va produir la votació de l'esmena que feia referència a aquesta excepció, no es va obtenir el vot favorable del Grup de Convergència i Unió i del Grup del Partit Popular de Catalunya. Per tant, lamentem aquesta situació i lamentem que avui hàgim d'estar aquí votant aquesta sol·licitud de compareixença, quan ens consta que, per part de la consellera, tenia molt interès que aquesta proposta tirés endavant i que va ser precisament la conselleria d'Economia la que la va frenar.

Lamentem, doncs, que estiguem aquí i ja avanço que nosaltres..., el nostre grup presentarà noves propostes de resolució en aquest sentit.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Pardell. Cap altre grup vol intervenir? *(Pausa.)*

Passem, doncs, a la votació.

Vots favorables?

Vots contraris?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 8 vots en contra, 7 a favor i 2 abstencions.

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de l'Ajuntament de Terrassa perquè reti compte del treball de la comissió sobre la crisi hipotecària i sobre els treballs de l'oficina d'intermediació en execucions hipotecàries (tram. 356-00305/09)

Ara, el punt..., bé, la resta, si... Senyor Milà, el punt número 6.

Salvador Milà i Solsona

Sí, breument. Com veuen, aquesta petició de compareixença és concretament per poder conèixer l'experiència de l'oficina d'intermediació que tothom reconeix que està més avançada en aquest moment a Catalunya. Ahir mateix, quan compareixia el senyor Carles Sala, secretari d'Habitatge, per parlar de les polítiques d'habitatge a Territori i Sostenibilitat, es referia, doncs, a l'experiència molt avançada que fa l'Ajuntament de Terrassa respecte al tema de les intermediacions en execucions hipotecàries; està molt avançada la ponència també que treballem en el tema. I creiem que, com a complement de les interessantíssimes compareixences que hi han hagut en aquestes qüestions, estaria bé conèixer ja aquesta experiència de Terrassa, com a exemple de tot el que és la coordinació entre Ofideute, jutjats, promotors, collegis d'advocats, etcètera.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Es pot votar directament, aquesta proposta? *(Pausa.)*

Doncs, vots a favor?

Hi ha unanimitat.

Sol·licitud de compareixença

del director general de Presons perquè informi sobre l'incident del 31 de desembre de 2011 al mòdul 3 del centre penitenciari Brians 2 i sobre la seguretat als centres penitenciaris (tram. 356-00321/09)

Passem, doncs, al punt número 7.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies. Aquesta és una sol·licitud de compareixença del director general de Presons davant d'aquesta comissió perquè informi de l'incident que es va produir el 31 de desembre –i que va tenir una ressonància important– al mòdul 3 del centre penitenciari Brians 2, i en general sobre la situació de seguretat en els centres penitenciaris, que, a la llum..., o en el marc del que hem comentat ara fa un moment, a la prèvia sol·licitud de compareixença, que és com quedaran reestructurats els serveis, realment és un tema que preocupa, saber, doncs, com incideix la situació de seguretat, si se'n pot ressentir, i ens expliqui una mica detalladament les incidències que s'han produït en aquests últims mesos.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà.

Passem a la votació directament.

Vots favorables?

Vots contraris?

Abstencions?

Ha estat rebutjada pel mateix resultat que l'anterior: 8 vots contraris, 7 a favor i 2 abstencions.

Sol·licitud de compareixença

del director general de Modernització de l'Administració de Justícia perquè expliqui la prova pilot i les conclusions dels mòduls que integren la gestió processal dins del sistema e-justícia.cat al Jutjat de Primera Instància número 37 de Barcelona (tram. 356-00329/09)

És el torn de la número 8, del Grup Socialista; per a la presentació d'aquesta, la senyora Pardell té la paraula.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, presidenta. Aquesta sol·licitud de compareixença té els seus orígens en el compliment de la moició que va presentar el nostre grup i que es va aprovar per unanimitat en el Ple del Parlament del passat mes de desembre. I al compliment que ens fan des del departament hi ha algunes dades que no acabem d'entendre o que entenem que no són suficients. I per això demanem que vingui aquí el director general de Modernització de l'Administració de Justícia perquè ens

expliqui aquestes proves pilot i les conclusions que fan al respecte. És, més que res, complementària del compliment de la moció.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Pardell.

Entenc que podem passar a votació directament. *(Pausa.)*

Vots favorables?

Unanimitat.

Sol·licituds de compareixença

acumulades del director del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada i del director general de Dret i d'Entitats Jurídiques perquè expliquin la manca d'aplicació del dret civil català per part de jutges, advocats i fiscals (tram. 356-00356/09 i 356-00357/09)

(La vicepresidenta continua parlant sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats alguns mots.) ...la senyora Pardell té la paraula per a la seva presentació i defensa.

Agnès Pardell Veà

Aquí, presidenta, voldria demanar que s'agrupessin el número 9 i el número 10, atès que el contingut és el mateix; l'únic que canvia és la persona de què demanem la compareixença. Fan referència a l'aplicació del dret civil català i nosaltres demanem la compareixença, per una part, del director del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, i, per altra part, del director general de Dret i Entitats Jurídiques, perquè ens expliquin..., sobre les iniciatives que estan duent a terme per a fer que es doni compliment i es faci l'aplicació del dret civil català.

La vicepresidenta

Els sembla que els podem votar conjuntament? *(Pausa.)*

Doncs, vots favorables?

Contraris?

Abstencions?

Doncs, han tingut la mateixa sort que algunes de les anteriors. *(La vicepresidentariu.)* Han estat rebutjades per 8 vots contraris, 7 favorables i 2 abstencions.

Sol·licituds de compareixença

acumulades d'una representació de la Junta de l'Associació de Lletrats per un Torn d'Ofici Digne a Catalunya, d'un vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona i d'una representació del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya perquè informin sobre la situació dels serveis de justícia gratuïta, del torn d'ofici i dels serveis d'orientació jurídica (tram. 356-00468/09, 356-00469/09 i 356-00470/09)

Estem ara ja al punt 11, 12 i 13, del senyor Milà, en nom del seu grup parlamentari.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. Les tres peticions de compareixença correlatives..., que són la representació de l'Associació de Lletrats per un Torn d'Ofici Digne de Catalunya, de la Vocalia de la Junta de Govern del col·legi competent en el tema i de l'Il·lustre Consell d'Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, també competent en el tema dels serveis de justícia gratuïta, torn d'ofici i serveis d'orientació.

Creiem que és important, després del molt que fa que parlem sobre com incideixen o no les retallades presupostàries en el servei, com s'està donant aquest servei –si s'està donant a satisfacció, si s'està incrementant, si s'està disminuint–, com incidirà el tema de les taxes, doncs, escoltar la veu de l'altra banda de la taula, perquè fins ara no hem tingut ocasió que els especialistes en el tema i els que ho tracten cada dia vinguin al Parlament i ens diguin, després ja d'un any i mig d'experiència, com estan funcionant aquests serveis, quines incidències hi veuen i quines evolucions es preveuen.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà.

Passem a la votació directament d'aquestes tres propostes..., o la senyora Pardell volia intervenir? *(Pausa.)* No.

Doncs, vots favorables?

Vots contraris?

Abstencions?

El resultat: han estat 10 vots contraris –per tant, rebutjada–, 2 a favor i 5 abstencions.

També hi ha unanimitat que tractem els punts 14 i 15 conjuntament. I els pregunto si podem passar a la votació directament. *(Pausa.)*

Doncs, vots favorables?... –14 i 15.

Vots favorables?

(Agnès Pardell Veà demana per parlar.)

Agnès Pardell Veà

Perdoni, presidenta, una confusió, perquè tot i que la defensa s'havia fet dels tres punts, jo entenia que la votació es feia punt per punt, que és el que havíem estat fent fins aquell moment.

La vicepresidenta

Sí, té vostè raó, senyora Pardell. Ha estat un error d'aquesta presidència, perquè el senyor Milà ho havia apuntat a l'inici de la... (*veus de fons*), sí, sí, de la seva intervenció.

Doncs, passem a votar primer el punt número... (*Veus de fons.*) Però...

Agnès Pardell Veà

El punt número 11 entenc que és el que ha estat votat.

La vicepresidenta

Jo he proposat, de manera errònia, votar conjuntament 11, 12 i 13. Per tant, si podem esmenar aquest error de la presidenta i els sembla als senyors i senyores diputats, votar separatament tant l'11, 12 com el 13. (*Elena Ribera i Garijo demana per parlar.*) Senyora Ribera, endavant.

Elena Ribera i Garijo

Sí, gràcies, senyora presidenta. El nostre grup parlamentari no tindrem cap inconvenient que repeteixi la votació, però demanarem la mateixa benevolència quan, a sol·licitud d'aquest grup, demanem que es reiteri una votació perquè hi hagi hagut un error, vingui de part de qui vingui.

La vicepresidenta

Si és així, direm que sí; apuntat, senyora Ribera. No sé si en cap altra ocasió hi ha hagut alguna situació d'aquest tipus o si el senyor Milà i la senyora Pardell i la senyora de Rivera tenen cap inconvenient a considerar que el punt número 11 ja ha estat votat... (*Veus de fons. Pausa.*) I el senyor Aragonès també.

Doncs, tornem-hi: punt número 11.

Vots favorables?

Vots contraris?

Vots favorables del punt número... (*Algú diu: «No, no, abstencions.»*) Abstencions? –perdó. Cinc. Començo a estar una mica espessa, eh?

El resultat és el mateix que hem dit abans: 2 a favor, 10 en contra i 5 abstencions.

Punt número 12.

Vots favorables?

Vots contraris?

Doncs, rebutjada per 10 vots contraris i 7 favorables.

Punt número 13.

Vots favorables?

Vots contraris?

Doncs, rebutjada: 10 contraris, 7 favorables.

Sol·licituds de compareixença

acumulades de representants del Grup 33 i d'una representació de la part social de la Taula de Participació Social perquè informin sobre les experiències en els mòduls de participació i convivència (tram. 356-00471/09 i 356-00472/09)

Ara sí, passem als punts 14 i 15. Els podem votar conjuntament, tal com m'havien comentat abans, senyora Pardell? (*Pausa.*) Conjuntament.

Doncs, vots favorables? (*Veus de fons.*) Catorze i 15, sí.

Vots favorables...? (*Veus de fons.*) És presentada per tots els grups parlamentaris.

Doncs, unanimitat en el 14 i 15.

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura perquè informi sobre les seves activitats i sobre les aportacions que cal fer amb relació a l'Informe del Síndic de Greuges relatiu a les activitats de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura corresponent al 2011 (tram. 356-00522/09)

Passem, doncs, al punt 16 –número 16. La presentació..., el senyor Milà té la paraula.

Salvador Milà i Solsona

Sí, gràcies, senyora presidenta. En ocasió de la presentació per part de l'Autoritat Catalana de Prevenció de la Tortura i altres Tractes Degradants, davant de la Comissió del Síndic de Greuges..., vàrem rebre tots els grups parlamentaris un document, un informe redactat per la Coordinadora Catalana per la Prevenció i Denúncia de la Tortura en què es feien una sèrie de valoracions i de comentaris respecte a aquest primer informe exhaustiu, d'un any. I tenint en compte que aquesta coordinadora catalana ja va jugar un paper molt important en la tramitació del Projecte de Llei del síndic, en la mesura, doncs, que fa molts anys que treballen en el tema i incorpora gent del món acadèmic, gent del món dels operadors jurídics, etcètera, i creiem que el que hi havia en l'informe mereix ser escoltat perquè era molt ponderat i, en tot cas, és un complement interessant, vàrem creure oportú que, més que comparèixer davant de la Comissió del Síndic, que evidentment podria semblar com una controvèrsia innecessària, el lloc adient per conèixer les seves valoracions havia de ser la Comissió de Justícia. Per això proposem que es voti aquesta sol·licitud de compareixença.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè.

Passem a la votació? (*Pausa.*)

Doncs, vots favorables a aquesta proposta?

Vots contraris?

Abstencions?

Doncs, ha estat rebutjada per 10 vots contraris, 6 favorables i 1 abstenció.

Sol·licitud de compareixença

d'una representació d'Inter-SOS - Agrupació de Familiars de Desapareguts perquè informi sobre les seves activitats relacionades amb persones desaparegudes (tram. 356-00523/09)

El punt darrer és el punt número 17. Senyor Milà...

Salvador Milà i Solsona

Gràcies. Sí, ja he tingut ocasió de referir-m'hi en la compareixença de la fiscal i també és una petició: que pugui comparèixer una representació d'Inter-SOS, l'Agrupació de Familiars de Desapareguts, de persones desaparegudes involuntàriament. Crec que han es-

tat, doncs, comentant amb els diferents grups parlamentaris o fent arribar documentació respecte, doncs, al que representa aquest col·lectiu de persones que realment..., afortunadament és poc nombrós, però que hi han diversos centenars de persones desaparegudes a Catalunya i que pateixen un calvari considerable. Necessiten un suport jurídic, tècnic, moral. I creiem que seria oportú poder ser escoltats davant d'aquesta comissió, per veure exactament quines són les seves demandes, quins són els protocols actualment existents, etcètera.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà.

Passem a la votació.

Vots favorables a aquesta proposta?

Doncs, tanquem la comissió amb la unanimitat sobre aquest punt número 17.

Moltes gràcies a tots vostès.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i tres minuts.